

۷۴۱۴۴
۷۴۱۵۱۷
کتابخانه مجلس شورای اسلامی

بازدید شد
۱۳۷۴
۱۴۰۴

۱۱۲۷۰-ن

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب مجموعه رسم الخطان ۲ منهل العطار
مؤلف فی رسم احرف القرآن در طاهر حفظ
موضوع اصناف
شماره قفسه ۱۹۹۴

شماره ثبت کتاب

۸۷۷۵۵

خطی « فهرست شده »
۱۱۹۹۴

1199k

١ من تذكرة حسان بن علي
ألا أمّا الدنيا فمنازل راقية
أناخ عشية وهو في الصبح راحل

هو في سنة لفرس
من اوله
١١٩١

[illegible]

و در این کتاب که در میان ماست و در دست
مستوفی است و در میان ماست و در دست

سورة فاتحة الكتاب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العلمين الرحمن ملك الصالحين
سورة الفاتحة ذلك الكتاب الاجهار موضع كذا اثبات
الفاتحة لكل اجل كتاب در عدد و طاق كتاب
معلوم در حجر من كتاب ربك ثانی كهف و كتاب
منير مثل و جملة در محل خود بيايد هدى الصلوة
و مما رزقناهم و بالآخرة اولئك على دين
سوره همه جا بياي مكشوفت الاد و موضع
كه بالف باشد و لعل بعضهم در مؤمنون ان
فرعون علا في الارض و قصص و هود و در محل

خود بيايد. و اولئك. و انذرتهم. الله يهديهم
و ما يهديهم. ولكن. شيطينهم. اولئك افتروا
الصلوة في ظلمت. فيه ظلمت. الكافرين. بايتها
بناء ماء. من الشجرات. شهداءكم. صدقين.
لكافرين. الصلوة. جنت. الانهز هذا خلقه
لا يستحي بهذا. المنقين. اولئك الخرون.
فاحيا كم موت. للملكة. الملكة. استحي
هو لا. صدقين. سبحك. يا دم. باسم اللهم موت
للملكة. الكافرين. يا دم. هذه الظلمين الشيطان
كلت. بايتنا. اولئك احب. خلدون. يبق
اسرايل فارهبون. يا بني فائقون. الصلوة الزكوة
الشركيين الكتب. و الصلوة الخشيعين ملفون

مرجعون. يعني اسرائيل العلمين. واذبحتم سوء
ذلكم بلا ذنوب وات همجدين دراعون واثم
ودر الصافات ودخان بوا ومكفبات
فانجيتكم واذ وعدنا ظلمون. ذلك الكذب
ذلكم هموى الصعقة بعثكم طيبت روكم
ولكن هذه خطيكم عوى وقشائمنا
ما سلمت واثم. ذلك يايت الله النين
ذلك والنصرى والصاين. وفي الف
ينز شايد ايتكم ذلك الحزين خاشين
وفي الف ينز شايد وليكن بعد اذ سين يايت
دنانه باشد فجلها الجاهلين ذلك لظن
تشبه عليا. ان فاذ اتم كذلك يحي الله الله

ذلك الانهر الكبت الا الكبت هذا سينه
خطيه فاولئك احبب خلدن اسرائيل الشين
والمسكين الصلوة الزكوة هؤلاء تظهرون انهم
تقدوهم الكبت فاجزاء ذلك الحجة القيمة
اولئك الحجة الكبت ابن سرى البيت وايد
كبت الكفرين بسا اشترونا وعذرف الف
بعد اذ واو والكفرين بالبيت ظلمون ايتمكم
قل بس ما صدقين بالظلمين حجة بجريل الكبت
وجبريل وميكيل للكفرين ايت بيت الففون
عهد والكبت كبت الله الشيطان سليمان
سليم ولكن الشيطان وما يعمل المرابطين
وليس ما يابها والكفرين الكبت ذوالفضل عذ

الف بعد اذ وَاو السَّمُوت تَلَوْنِ السَّكَبِ
الصَّالِوةَ الرُّكُوعَ ضَرَى صَدَقِينَ الضَّرَى الكَتَبِ كَذَلِكَ
الْقِيَمَةِ بِسُجْدَةِ اللَّهِ أُولَئِكَ خَائِفِينَ فَايْمًا سَجْدَةً
السَّمُوتِ قَنُونَ السَّمُوتِ كَذَلِكَ الْآيَاتِ أُولَئِكَ
وَلَا تَسْلُ أَحِبُّ وَلَا الضَّرَى أَيْتَهُمُ الْكَتَبِ الْكَلِمِ
فَأُولَئِكَ الْخُرُونِ بَنِي إِسْرَءِيلَ الْعَلَمِينَ إِبْرَاهِيمَ
بَكَتِ الظَّالِمِينَ إِبْرَاهِيمَ مَصْلَى إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ
لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاقِبِينَ إِبْرَاهِيمَ هَذَا الثَّمَرُ
إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ أَيْتَكَ الْكَتَبِ إِبْرَاهِيمَ صُطْفِيْنَا
الصَّالِحِينَ الْعَلَمِينَ إِبْرَاهِيمَ بَنِي الْهَلِكِ وَالذَّائِرِ
إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ وَاسْمِعِيلَ وَلَا تَسْلُونَ ضَرَى
إِبْرَاهِيمَ وَاسْمِعِيلَ وَاسْمِعِيلَ ضَرَى قُلْ أَنْتُمْ لَا تَسْلُونَ

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ وَجِثَ مَا كُنْتُمْ الْكَتَبِ الْكَتَبِ
الظَّالِمِينَ أَيْتَهُمُ الْكَتَبِ الْخُرُوتِ إِنْ مَا تَكُونُ وَجِثَ
مَا كُنْتُمْ أَيْتَهُمُ الْكَتَبِ وَلَا تَكُونُونَ بِأَيِّهَا وَالصَّالِحِينَ
الصَّالِحِينَ وَلَكِنْ وَالْمُتَرَاتِ الصَّالِحِينَ نَجْعُزُ أُولَئِكَ
صَلَوَاتِ وَأُولَئِكَ الْيَتِيمِ بَيْتُهُ فِي الْكَتَبِ الْكَلِمِ
الْأَعْيُنِ فَأُولَئِكَ أُولَئِكَ وَالْمَلَكَةُ خُلْدِينَ
وَالْهَلِكِ أَلَهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الْحَرَمُ السَّمُوتِ أَيْلَ فُلْجَا
الرَّيْحِ لَا يَتِ كَذَلِكَ خُسْرَتِ بَحْرَيْنِ بِأَيِّهَا حَلَا
خَطُوتِ الشَّيْطَانِ بِأَيِّهَا طَبِيتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
الْكَتَبِ أُولَئِكَ الْقِيَمَةِ أُولَئِكَ الصَّلَاةِ
ذَلِكَ الْكَتَبِ فِي الْكَتَبِ وَلَكِنْ وَالْمَلَكَةُ الْكَتَبِ
وَالنَّبِيِّنَ وَالْيَتِيمِ وَالْمَكْنِ وَالنَّائِلِينَ

الصلوة الزكوة والصبرين اولئك واولئك
يايها ذلك ذلك حيوة ياويل يايها معدة
مسكين وببيت سالك الداع اذاعان
وعفا عنكم بالف فاني ايل عكفون للمجد
كذلك ايته يسلونك ولكن ولا تقبلهم
يقنلوكم فان قنلوكم كذلك ليجزوا الكفرين
قنلوهم الظلمين والحرمات اذى ثلثة ذلك
حضر معلومت واقفون ياويل عرفت الصلوة
اولئك معدودت الحيوة ويشهد الله يايها
خطوت الشيطان البنت والملكة اسرائيل
انهم الحيوة القيمة النبيين الكتب البين
يسلونك واليتى والمكين يسلونك فاولئك

واولئك اصحب خلدون اولئك رحمت الله
يسلونك ويسلونك كذلك الايت يسلونك
اليتى المشرك اولئك ايته ويسلونك
اليوايين نساؤكم ملغوه ولكن نساؤهم فان
فاو جديت الف بعدازواو والمطلق ثلثة
ذلك مرتن فاولئك الظلمون ايت الله نعمت
الله الكتب ذلك ذلكم والولدت ذلك
ولكن الكتب الصلوة والصلوة قنئين
في ماضن ولالطلق كذلك ايته اجيم
لذو فضل جديت الف بعدازواو ولكن من ذا
فيضعفه اسرائيل واباشانا بالظلمين هرون
الملكة ملغوا الله فنة فنة الصبرين الكفرين

داود ولولا دفع الله ولكن الله ذو فضل جزل الف
بعد ازوا والعلمين آيت درجت ابراهيم
اليتن وايدنه اليتن ولكن ولكن ياها
رزقكم والكافرين هم الظلمون اله الموت من
ذا السموت لا انفصام الظل الظل واليت
اصح خلدون ابراهيم ابراهيم يحي ابراهيم الظلمين
يحي هذه وانما ابراهيم يحي ولكن جزايمان حجة
يضعف ادنى ياها صدقكم رنا الكافرين طان
بالف الانه انثرت ضعفاء في واو كذلك اليت
ياها طيب الشيطان اولو لفظ اولو باثبات
الف بعد ازوا ومكثبات است هجا كه باشد
بخلاف ذو كه جزل الف است للظلمين يوق الحكمة

الصدقت سياتكم ولكن بينهم لا يسئلونك اليك
الربوا الشيطان ذلك الربوا الربوا فاولئك يحي
خلدون الربوا الصدقت الصلحت الصلوة
الزكوة ياها الربوا ياها منسى وامران ولا
تسما ذلكم فهن الذي اتمن السموت و
ملكته مولنا الكافرين سورة آل عمران
الرحمن اله الكتب هدى آيت ذواتقام
جزل الف بعد ازوا اله الكتب آيت
حكمت الكتب متشبهت والرحمن اولو
واولئك باثبات قسرين الثقات فة ذلك الشوا
ذلك الحيوة اوتبعكم ذلكم جت الانه خلدون
الصبرين والصدقين والفتين اله الملكة

واولوا قائما. اله الاسلام. الكتب والايين
عاسلمتم البلع. بايت النبيين. اولئك ضربين
الكتب كتب ذلك معدودت جمعهم اللهم
ملك الملك في ايل الكافرين. ذلك تقية
السموات الكافرين. ابراهيم. عمرن. العلمين. اسرا
عمرن. من الشيطان. يبريم. هذا الملكة. الضلحين
علم كذلك. ثلثة الملكة. يبريم. العلمين. يبراهيم
الركعين. ذلك الملكة. يبراهيم. ابن يريم. الضلحين
كذلك الكتب. اسرايل. كهية. الطير. هرود
فيكون طير هرود. واحي الموق. بيل. يا فاعبد
ذلك هذا الحويون. الشهداء. المكربين. يعنى
القيمة. ضربين. الضلحت. الظلمين. ذلك لايت

اليل

فخل لعن الله على الكذابين. هذا اله. ياهل
الكتب. ياهل الكتب. فابهم. هانم. هؤلاء.
ابهم. ولكن ابراهيم. للذين. وهذا الكتب. ياهل
الكتب. بايت الله. ياهل الكتب. الكتب. ذو الفضل
جذف. الف. بعدا. واو. الكتب. ذلك. في لايتين
بيك. يا اولئك. القيمة. يكون. بالكتب. الكتب
من الكتب. الكتب. ولكن. بنين. الكتب
الملكة. والنبيين. كتب. عاقرت. ذلكم. الشهداء
ذلك. فاولئك. الضقون. السموات. ابراهيم
واسماعيل. واسحق. الاسلام. الحشرين. البيث
الظلمين. اولئك. جرافم. والملكة. خلد. ذلك
واولئك. هم. الضالون. مل. اولئك. نصرين

النبيين

إِسْرَائِيلَ إِسْرَائِيلَ صَدَقِينَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ اِبْرَاهِيمَ مَبْرُكًا وَهَدَى لِلْعَالِينَ آيَةُ
بَيْتِ اِبْرَاهِيمَ الْعَالِينَ يَا هَلْ لَكُم بآيَةِ اللَّهِ
يَا هَلْ لَكُم بآيَةِ اللَّهِ الْكَتَبُ كَفَرِينَ آيَةُ اللَّهِ
يَا هَلْ نَقُصُّه وَيَا هَلْ يَنْزِلُ مِنْ سَمَوَاتٍ دُونَ
عِزِّهِ نَعْتِ اللَّهُ عَلَيْكُمْ شَفَاعَةُ بَالِغٍ كَذَلِكَ آيَةُ
وَأُولَئِكَ الْبَيْتُ وَأُولَئِكَ خَلَدُونَ آيَةُ اللَّهِ
لِلْعَالِينَ السَّمَوَاتُ الْكَتَبُ الْفَتَقُونَ الْآيَةُ
إِنْ مَا وَبَا وَجَدْتَ الْفَتْحَ بَعْدَ زَاوٍ ذَلِكَ بآيَةِ
ذَلِكَ الْكَتَبُ آيَةُ اللَّهِ إِلَهُ الْيَسْرَعُونَ فِي الْحَرْبِ
وَأُولَئِكَ الصَّالِحِينَ وَأُولَئِكَ أَحِبُّوا خَلَدُونَ هَذِهِ
الْحَيَاةُ وَلَكِنْ بآيَةِ الْآيَةِ هَاتِمٌ أَوْلَا بِالْكَتَبِ

سَيِّئَةٌ طَائِفَتَانِ بَشَلَةُ الْمَلَكَةِ هَذَا الْمَلَكَةُ الْفَتَقُونَ
خَاسِينَ غَلَبُونَ السَّمَوَاتُ بآيَةِ اللَّهِ الرُّبُوعُ مَضْعُفَةٌ
لِكَفَرِينَ السَّمَوَاتُ وَالْكَتَبُ وَالْعَالِينَ وَبَالِغٍ
يَنْزِلُ شَايِدَ أُولَئِكَ جَزَائِمُ وَجَنَّتِ الْإِنْسَانُ خَلَدُونَ
الْعَالِينَ هَذَا وَهَدَى الظَّالِمِينَ لِكَفَرِينَ الصَّالِحِينَ
أَفَافِينَ الشَّكْرِينَ كُنَّا مُؤْتَبِلًا الشَّكْرِينَ وَكَأَيُّ قَتْلٍ
مَعَهُ الصَّالِحِينَ الْكَفَرِينَ بآيَةِ الْخَيْرِينَ وَمَوْلَاكُمْ الْفَتْحُ
سَلْطَنُ الظَّالِمِينَ عَفَا عَنْكُمْ بَالِغٌ ذُو فَضْلٍ عَجَزَ
الْفَتْحُ بَعْدَ زَاوٍ وَلَا تَلَوْنَ بَيْكَ وَأُولَئِكَ لَهَا
الْجَمْعُ الشَّيْطَانُ عَفَا اللَّهُ بآيَةِ الْغَرِيِّ ذَلِكَ تَكْفِي
وَيَمِيتُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَوَّجُهُ لَا تَقْصُرُ أَفْنِ
الْقِيَمَةُ دَرَجَتُ آيَةِ الْكَتَبِ ضَلَّلَ هَذَا الْجَمْعُ

لا تتبعكم قل فادعوا صديقين سوءا وفضل بخلاف
بعد ادواو ذلك الشيطان يسرعون لن يضروا الله
ولكن القيمة السموات ذلك بالبيت صديقين
خاويون الف بعد ادواو بالبيت والكتب القيمة
الحق الكتب اذى ذلك الكتب فبشر ما انزل الله
السموات السموات ايل لايت لاولى الالباب
السموات هذا سبحانه للظلمين سيئاتنا القيمة
وقتلوا وقتلوا سيئاتهم الا نهر الكون جنة الانهر
خلدين الكتب خضعين بايت اولئك ياها سورة
النساء ياها وناشاه لول الشىء الشىء وناشاه
ويبلغ ذلك صدقهم ههنا سرافقا الشىء واليت
والمسكين ضعفا الشىء ابوه ابافهم وابافهم

كلالة ذلك فهم شركاء جنت الانهر خلدين وذلك
خلدا والى ناسكم والذين فاولئك الشيطان
الذين ولا الذين اولئك ياها ابافهم امهتكم وبناتكم
واختكم وعمتكم وحلتكم وبنات الاخ وبنات الاخ
وامهتكم الى واختكم وامهت ناسكم وبناتكم
الى ناسكم الى ناسكم والحصن كتب الله سبحانه
الحصن المومن من ما ملك فتيتم المومن
حصن مسحت ولا تخذات الحصن ذلك الفتن
الشهوت ياها ذلك ذلك كباير سيئاتكم وناشاه
عقدت قومون فالصلحت فنت حفظت والى و
الشىء والمسكين للكافرين رداء الشيطان يعظمها
هو لا ياها الصلوة نكرى عبرى لسمت الكتب

الصلوة بعد انكروا ولكن يا ايها الكتبة احيى ذلك الكتب
هؤلاء اولئك ابراهيم الكتبة وانبيهم يا ايها الناس
الصلوة جنت الانهر خلدن قود والامانات يا ايها
واول الاسر ذلك الشيطان ضللا المنفيين اولئك
لا ينهم ولهمهم فاولئك النبين والسلمين
اولئك ذلك يا ايها الكتبة ليطن يلىنى الحيوة
هذه الشيطان الشيطان الصلوة الزكوة انما تكونوا
هذه سيرة هذه فالهؤلاء سيرة وادسلنك
وادسلنك اول الامر لا تبعم الشيطان سيرة لا
القيمة والمنفيين فحين فلتشكروا واولئككم
سلطان خزانة خلد يا ايها الكتبة اسم الحيوة كذلك
القدون اولي والمجهدون المجهدون المقدين

المجهدون المقدين روجت الملكة على فاولئك
فاولئك ان يعفوا بعد انوا ومفرد درمين كله
الصلوة جنت الانهر خلدن قود والامانات يا ايها
واول الاسر ذلك الشيطان ضللا المنفيين اولئك
لا ينهم ولهمهم فاولئك النبين والسلمين
اولئك ذلك يا ايها الكتبة ليطن يلىنى الحيوة
هذه الشيطان الشيطان الصلوة الزكوة انما تكونوا
هذه سيرة هذه فالهؤلاء سيرة وادسلنك
وادسلنك اول الامر لا تبعم الشيطان سيرة لا
القيمة والمنفيين فحين فلتشكروا واولئككم
سلطان خزانة خلد يا ايها الكتبة اسم الحيوة كذلك
القدون اولي والمجهدون المجهدون المقدين

المُتَّقِينَ الْكَافِرِينَ فَالْكَتَبَ آيَاتُ اللَّهِ وَيُنْزِلُ
الْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرِينَ لِلْكَافِرِينَ الْقِيمَةُ لِلْكَافِرِينَ
الْمُتَّقِينَ يَخْرُجُونَ اللَّهَ الصَّلَاةَ يَرَأُونَ ذَلِكَ هُوَ
هَؤُلَاءِ يَا أَيُّهَا الْكَافِرِينَ سُلْطَانُ الْمُتَّقِينَ فَأُولَئِكَ
وَسَوْفَ يَرَى اللَّهُ ذَلِكَ أُولَئِكَ الْكَافِرُونَ
لِلْكَافِرِينَ أُولَئِكَ يَسْلُكُ الْكَتَبَ كَمَا ذَلِكَ الْقِصَّةُ
الْيَتَّى ذَلِكَ سُلْطَانُ آيَاتِ اللَّهِ ابْنِ سَيِّمٍ وَلَكِنْ
الْكَتَبَ الْقِيمَةَ طَيِّبَتِ الرِّبَا لِلْكَافِرِينَ كَمَا أُولَئِكَ
الصَّلَاةُ الْكَوْنُ أُولَئِكَ وَالْبَنِينَ إِبْرَاهِيمَ وَهَارُونَ
وَلَحْقَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ دَاوُدَ فَصَنَعَهُمْ لَيْلًا
لَكِنْ وَالْمَلَكَةُ ضَلَّاهُ خَلِيدِينَ ذَلِكَ يَا أَيُّهَا الْمُتَّقِينَ
يَا أَهْلَ الْكَتَبِ إِنِّي مَعَكُمْ ثَلَاثَةٌ أَلَمْ تَسْمَعُوا الْمَوْتَ وَلَا

الْمَلَكَةُ الصَّلَاتُ يَا أَيُّهَا الْكَافِرَةُ امْرُؤُ الشُّكْرِ
الْمَلَكَةُ يَا أَيُّهَا شَعَائِرُ ذَلِكَ بَيْنَ يَسْلُوكِ
الطَّيِّبَتِ الطَّيِّبَتِ الْكَتَبَ وَالْحَسَنَ الْمَوْتَ وَالْحَسَنَ
الْكَتَبَ سَخِينِ الْخُسْرَى يَا أَيُّهَا الصَّلَاةُ لَمْ تَكُنْ
يَا أَيُّهَا قَوْمِينَ الصَّلَاتُ يَا أَيُّهَا أُولَئِكَ أَهْلُهَا
نَعَمَ اللَّهُ اسْرَأَيْلَ الصَّلَاةُ الْكَوْنُ سَيَأْتِيكُمْ جَنَّاتُ
الْإِنْفَرِ ذَلِكَ لَعَنَهُمْ قَبِيحَةُ ضَرْبِ الْقِيمَةِ يَا أَهْلَ
الْكَتَبِ الْكَتَبَ وَكَتَبَ سَبَلَ السُّلْمِ الْمَلِكُ ابْنُ يَمِينٍ
ابْنِ سَيِّمٍ الْمَوْتَ وَالضَّرْبَ أَبْنَاءَ وَحَبَاذَةِ الْمَوْتَ
يَا أَهْلَ الْكَتَبِ يَقُومُ الْعَالِينَ يَقُومُ خُسْرَى يَمُوتُ
جَبْرِينَ دَخَلُونَ رَجُلًا غُلِبُوا بِمَوْحِي هُنَا قَدْ
الْمُسْتَقِينَ الْمُتَّقِينَ الْعَالِينَ بَنَى أَحَبَّ وَذَلِكَ

جزوا الظلمين المحترمين سوة يؤيلنى هذا سوة
التدين ذلك اسرائيل احياء بايت
ذلك انا نحن واذلك ياها القيمة يخرجون جزاء
التوت ياها يسعون سمعون سمعون هذا
اولئك سمعون اكلون ذلك اولئك هدى
كتب الله بايى فاولئك الكفرون فاولئك الكفرة
الظلمون انهم وايت هدى هدى فاولئك
الشقون الكتب الكتب ولكن لما يخرجون لغفون
ياها والضري الظلمين يسعون غشا وغشيا
ينز سار قياس تدوين اهولا خسران ياها
الكفرون يجهلون لام ذلك الصلوة الزكوة يكون
الظلمون ياها الكتب الصلوة ذلك ياها

الكتب فتكون ذلك اولئك يسعون لبسها
الربيون لبسها بل بل بمسوطن القيمة الكتب
سيانهم ولا فخلهم جت ياها سلكه الكفرون
ياها الكتب الكفرون والصانون وبالصانين
والضري اسرائيل بن سيم يسوع اسرائيل للظلمين
ثلاثة اله الا اله ابن سيم ما يكن الايت ياها
الكتب اسرائيل ابن سيم ذلك لبسها لبسها
ولكن فتكون الضري ذلك الشهدين الصلحين
جت الامم جلدون وذلك جزاء ياها اولئك
احب ياها طبت حلا سكين ثلاثة ذلك ذلك
ايت ياها الشيطان الشيطان الصلوة الصلوة
الصلوة ياها ذلك ياها جزاء ذلك ياها جزاء

بلم يسكن ذلك عفا الله ذنبا بعد
ازواجنا ذلك السموت المبلغ يا ولي ايها الاطهار
وان تسلاو عفا الله كفرين فكن باوهم يا ايها
اثن اخن الصلوة فيقمن فاخرن يعقون الاولي
فيقمن الطلين ذلك الضعيف يعيسى بن مريم الكتب
كيت الطير طير اسرائيل باليت هذا الاحمر
لحورون يعيسى بن مريم الشهد بن مريم اللهم
الرزقن العليلن يعيسى بن مريم وانت الهين بختك
هذا الصديق جت الامم خلد بن ذلك السموت
الافعال السموت الطلست سقى في السموت ايتنا
مكتم الامم فاهلكم كتبنا هذا جعله جعله في
السموت الهيمة ايل السموت بذلك هذا ايتكم اله

ايتهم الكتب بايت الطلين شركا وكهنا ايتنا
بايت لكذبون الاحيانا هذا عجرنا الحية ولكن
الطلين بايت ككت الله من سبائ المرسلين الجليلين
ولكن ولا طن في الكتب بايتنا في الطلست قل
ارايتم اكرهنا هذا بعد اننا الف نويستد واكرهنا
جنين كمنوده شد صديق فخذتهم ولكن الشين
اخذتهم العليلن قل ارايتم ارايتم اله الايت قل ارايتكم
ارايتم الطلين بايتنا اخرنا بالعدوة الطلين ولكن
اهولاء بالشكرين بايتنا سلم سوء او كذا الايت
الفصلين بالطين طلست في كيت يا ايل الحسين
طلست لن اجنا هذه الشكرين الايت ايتنا الشين
الطلين ولكن الحيوة اولئك الشين احب ايتنا

العليين الصلوة التمت علم الغيب ابراهيم في مثل
كذلك ابراهيم التمت ايل ناكوا هذا ذا الغنى
هذا الضالين ذا الشهد هذا يقوم السوف لثا
وقد هذين سلطانا اولئك اغنى ابراهيم درجت
من شاء اسحق داود وسليمان وهرون وكذا العليين
واسماعيل واليسع العليين اباهم وقد بنهم جنيهم
مهد بنهم ذلك اولئك انينهم الكتب هو لا يكره
اولئك جندهم اسلكم للعليين الكتب وهدى
اباؤكم وهذا كتب انزاله برك سلامهم الطلون
عمرت والمملكة بسطوا ايته خلقتكم ما خلتكم
شركوا فاني الحجب فلق الحجب ذلكم فاني الاصباح
بالف وجعل ايل ذلك في طلث الايت الايت

أتركه

وجئت ذلكم لايت عبتات سبحه وقضى السوف عليكم
اله نصار وكذا لك الايت اله جعلت كذا لك الايت
افدتم المملكة ولكن وكذا لك شيطين افد الكتب
انينهم الكتب كلك ربك كلك بايته باهو لهم الشيطين
الى اولياهم فاجيت منوا الطلث كذا لك الكفرين
وكذا لك الكفرين كذا يصعد كذا لك وهذا الايت
دا ابا السمع وعشر قال اوليا وهم خلدن وكذا لك الطلث
يعشر اي هذا الحيوة كزيرين ذلك غفلون درجت
دوا لوجه تجزف الف بعد ازاوان ما تعودون
قل يقوم مكنتكم الطلون هذا وهذا الشركا لنا الشركا
شركا لهم وكذا لك شركا وهم هذه الامن نشاء هذه
جئت فيه شركاء معروفث وغير معروفث خلوت

الشیطن ثنیة قل الذکرین یؤتی صدیقین قل لک
بہد الظلمین نسو ما اوحی الخوا یا ذلک جزینہم
لصدقون ذور حجة یحذف الہ بعد از او با و نا
کذلک ہذا بایت ذلکم ہذا ذلکم کتب
وہدی الکتاب انزلتہ میراث الکتاب طافین
لغفلین الکتاب بایت اللہ ایسا سن اللہ کذبت
ایت فرقوا بالسیعة ہدی ابرہیم صلا علیہ السلام
وبذلک خلقت درجات فی ما تکرر **سورة الاحرف**
المکرر کتب اہل کتبہا قائلون ظلمین فلننزلنہن
غائبین قائلون فاولئک بایت انکم معائش
صورتکم للکذبة المجدین الصغیرین ثمانہم شکرین
لا ملن واکر خای لا ملن بالہ وایدہم ہذا الظلمین

الشیطن ما وریبک واورسوا نهما وصدق الہ
یزوجی دارد اما اشاتش اول است انہرت انکم
حمر صورت ندارد اگر لہ یزحذف کند اجماع
لانہ ایدہم الخلدین الثمین سوا نہما یحذف الشیطن
الحمرین یبخی سوا نکم ذلک ذلک ایست بخی الشیطن
سوا نہما الشیطن الصلابة الشیطن یبخی والظلمین
لہ الخیر الہیة کذلک الایة سلطان یبخی بای
اولئک احب خلدون بایتہ اولئک الکتاب ابن
کفرین کل ما دخلت اذ اکرکوا ہولاء وکن بایتہ ذلک
وکذلک الظلمین الصلابة اولئک احب خلدون
الانہم ہذا لہذا ہذا اللہ ان نلکم احب
خلدون الانہم ہذا مؤمن الظلمین کفرین

احب ان سلم احب الظلم احب يبيهم الهوى لا يحب
 احب الكفر في الحق منهم هذا بايت اجنهم كتب
 هدى التبت ايل سحر تترك العليين ان
 اليج سقنه التبت كذلك كذلك الايت يقوم
 ضلل يقوم ضللة ولكن العليين رسل فاجيبه
 بايتا يقوم اله الكذابين يقوم ولكن العليين
 بطة اباونا الصديقين و اباؤكم سلطان فاجيبه
 بايتا صلح اهر جا كما نام بغيره اشد على تينا عليه
 الصلوة والسلم الف عذوف اشد واكثر ناهي
 اشد الف دنان ثابت اشد مثل يومها صا^{لح}ا
 اعل صا^{لح}ا قال يقوم اله هذه ان صلح كفروك صلح
 ايت اجنهم يقوم رسالة ولكن الصيغ العليين

وانكم فاجيبه العبرين يقوم اله ذلكم الحاكين
 كهين جيتا الله الفقيين حشرون جيتا الحشرون
 يقوم رسل كثرين البتة فاخذهم برك ولكن
 فاخذهم برك ولكن تاملون نحي الحشرون ان لو نشا
 اصبتهم بالبنت كذلك الكفرين لفقيين بايتا
 وملاكة يعرفون العليين ان لا اقل اسرائيل الصديقين
 للتظير هذا الحرف فقط عرجا كما سياد بالف
 الف روات الاماني والذاريان كالبنة بايدي^ش
 ارجح في المداين حشرون حشرون ان لنا العليين
 وجاؤ عذوف الف بعدازوا وضغرين مجدين
 وهرون استم هذا ثم لا صلبكم في واو ايت
 ييك يا قهرون التبت هذه سبعة طهم ولكن ايت

رند
 نطون

بالف

منفصلت بموسى اسرائيل بلغة فاعترفتم بايتنا غفيلين
بركت كلت برك الحق اسرائيل اسرائيل بموسى الها
هو لا وبطل ما كانوا اله الغفيلين انجلكم منكم
بلاي واوت وودنا ثلثين فامسها هرون
ان ترعى ولكن ترعى سبحانه موسى برسلتي الشكرين
ساوريكم الغفيلين ايدي الذين ذلك بايتنا غفيلين
بايتنا ظلمين الشكرين بشما خلفتموني قال ابن
الظلمين الرحمن في الحيرة وكذلك السيات هدي
الغفيلين هذه الزكوة بايتنا الطيبات الخبز
والاعقل اولئك يا ايها السموات العجي وكله قطعتم
من طيب ما رزقكم ولكن هذه خطكم وسلم كذلك
بشر عن ما هو اخصين وفي الف ين شايذا الغفيلة

يبين وقطعتم الصلحون ذلك بالكت واليات
الكت هذا الكت ان لا يقولوا بالكت الصلوة
ايتمكم ذريتهم الغفيلة هذا غفيلين مقطوع اباؤنا
وكذلك الايت بايتنا ايتنا الشيطان الغافلين
وفي الف ين نويسند لرفعه ولكنه ذلك بايتنا
بايتنا من يمد الله فهو المهندي ورحمن كله بعد
يا مسومات فاولئك الشكرين اولئك اولئك
الغفيلين وذوالدين امات بايتنا الشكرين
السموات يسلمونك ولكن دعوا الله صلحون الشكرين
صالحا فقل الله صمتون صديق وفي الله الكت
الغفيلين الشيطان طعن من الشيطان هذا نصالح
هدي الغفيلين **سورة الانعام** يسلمونك ايتنا الصلوة

بشر

ولكن كذبون عفا الله الكذابين ولكن الضعفين ولا
 اضعوا خلكم تكونوا بظلمين كرهون ان يكونوا بالكلية
 مؤلفين فحينئذ تصفهم الصلوة كرهون في الحياة
 كرهون ولكنكم مغفرت الصدقات سيوفنا نعبون
 الصدقات والمساكين والهميلين والمؤلفة والمغفرت
 خلدا ذلك المنفقون سألتم وايضا طائفة طاعة
 للمنفقين والمنفقين خلدوا اولئك واولئك الذين
 يساء الذين ابراهيم واحبب والمؤمنين بالبيت
 والمؤمنين الصلوة الزكوة اولئك والمؤمنين جنة
 خلدوا جنة ذلك يا ايها الضعفين عاهد الله
 الصالحين في الصدقات ذلك الضعفين خلط طاعة
 الخلفين فتكون كرهون اولوا الضعفين كرهون

عهد

الخيرت واولئك جنة الانه خلدوا ذلك علم الضعفين
 الذوات مرة قربت ووصلت والضعفون المحزونين
 جنة الانه خلدوا ذلك المنفقون يتأصلون انفسهم
 علم كرهون كذبون ام من الظلمين يتأول ذلك الثاني
 العبدون المحزونون السائحون الزكوة المحزونون والثاني
 وبني الفين شايه والمخفون اولي احبب ابراهيم
 الموت يحيى والمجزي الشاة ان لا يلبس يا ايها الضعفين
 ظم ولا يظنون موطننا على صالح طائفة يا ايها الضعفين
 عليه ما الله سورة يوسف عليه الزايت الكتب الكهنة
 هذا المحزون ذلكم يبدوا الضعفين ذلك الاين الى
 في التمرت لايت واطاوا وبني الفين وبني الفين
 واطاوا ليت اعقلون اولئك الضعفين الانه

الضعفون
 السائحون

شايه

جئت بختك اللهم سلم الخليلين قاتما كذلك باليت
 كذلك بختكم خلف ليظروا ذاتي عليهم اياها باثبات
 الف بيت لقام ما انت هذا من تكفاني بايت هو
 شعفا ونا قل انيوت في الموت سجنه وتعلي تكلف
 اياها باثبات الف موم وموضع ات دعوا لله هذه
 الشكرين اياها الحيوة الحيوة كما اوتيه وايت قل
 فصلها كذلك الايت السلم اولك احب خلدون
 التيات جزا سيرة ايل اولك احب خلدون
 شركا في الغضلين مومهم فذلكم الصل كذلك كات
 شركا نكم من سيرة ايل وشركا نكم هذا ولكن الكليلين
 صدقين كذلك الطليلين يرون برى ولكن هذا صدق
 قل ايت ايتهم هرو آو فينبونك لا فذلك الموت

شعفا

ولكن هو حيا اياها وهدي فذلك قل ايت ايتهم وحلا
 العينة لذل قبل جنت الف بعد ازاو ولكن ذلك كات
 في الحيوة لكل ذلك الموت ايل ذلك لايت الحية
 سلطان هذا يقرم بايت الله سالك في حية وجعلهم خلف
 بايت باليت كذلك هرون وملاكة بايت هذا
 هذا الحرون اسخف سحر كجته وملاهم يقرم الطليلين الكليلين
 الصلوة في الحيوة الدنيا ولا تبغى اسرائيل الله بنو اسرائيل
 طله ايت الغضلون اسرائيل بنو ورفقهم الطليلين
 فليقرن اكلت بايت الحسرين كات ربك الحيوة
 وتعنهم تكه الناس الموت وما تنفى لايت كذلك
 نجح المؤمنين اياها ولكن الطليلين اياها الكليلين
 هرون على الزكيت ايتهم مسخ وكات الموت هذا

الآن

الآن نزعها ايها اذقته الشيات الصلوات اولئك و
مستريت صدقن فاله ينجوا وان لا اله الا هو
اولئك ويطر ما كان اكتب اولئك ولكن مقطوع اليك
هؤلاء الظلمين كفرون اولئك يصعب اولئك الصلوات
اولئك احب خلون يسون ان لا تقبلوا الا الله
كذلك بين يقوم ارايم واتني كهون ويقوم لا اسلكم
ملقن ولكن ويقوم غراين الظلمين يوح الصلوات
يبيح الكفرين اياض ديماء الظلمين الصلوات يوح عيب
صلح فلا تلتن الجليلين اسلك الحزن يوح يوح
هذا يقوم اله يقوم لا اسلكم ويقوم يوح يسرك
يحينهم بايت هذه القيمة صلح يقوم اله فاستغفر
يصلح هذا انهن ابا ونا و يقوم ارايم ارايم و يوح

ويقوم هذه ثلثة ذلك صلح الجليلين الا ان شربا ارايم
سلما راقامة فبشرها باحى حتى يولي في الد وهذا
هذا رحمت الله وبركته ابراهيم ابراهيم يابراهيم هذا حتى
هذا الشيات يقوم هو لا ونا بقا يلف بناك باله
يلوط ايل الظلمين يقوم اله ويقوم بقيت الله يثيب
اصلوئك ابا ونا ما نشأ يقوم ارايم ارايم ويقوم صلح
يثيب لحيك يقوم ويقوم مككم جحين بايتنا
وسلطن وملائة القيمة ذلك ابنا فايهم ظلمهم ولكن
وكذلك ذلك وذلك نوحه يوم ايت خلدين التوت
خلدين التوت هؤلاء ابا ونا اكتب فاستم كما لا
الصلوة ايل الحسنت الشيات ذلك للذكرين اولوا
بقية ولذلك لا تلتن لاسلان من ابنا فوا ونا هذا مككم

هذه القيمة

علون التوت سورة يوسف علم المات الكبت اية
 قرءنا منصوب ايحا ودر خرف برين صوت مرسوم
 ودر صاحب عراق بقاعه الف بعد از ارموم
 هذا الغفلين يايت رايتهم على ساعد بن يسي نوب
 وبعين راي ولاء يا ولاء يا ان الشيطان وكذلك
 ابراهيم واسحق ايت للتالين صلل صلين قال غيت
 صلين يا با نالامنايك من لصحن كفظون غفلون
 كحرون غيت لشبهتم هذا وحق جازف الصاعد
 ازوا وبعثي هذا علم الزهدين مشوه وكدنك وكدن
 ايتنه وكدنك مشوي الظلمون وكدنك واستغ
 الباب لدا الباب بالف است ودر غافر محضرت
 الكذابين الصديق نا هذا الخاطين وبقا الف بين

مجددين

شايد امرات العزيز وبعين هراسي كه باشه
 باشه صللنا هذا هذا فذلكن وليكونا ولسنعا برين
 نبح نويسند تافق باشا سيان نون خفيفه ونون
 وبعين الفاظا اذا ناصبه شلها ذلا نينم واذا لا
 واذا الحشرون الصخرين الجبلين الايت فين ادني ادني
 ترزفه بنا عكنا ذلكا كهرون ابافي ابراهيم واسحق ذلك
 لكن يصاحبو عار باب و ابا وكر سلطان ذلك ولكن
 يصاحبو شفتين ناج فانس الشيطان بقرن
 سبك ييت يايتها رايي للربا بعلين نجا وادكن
 بقرن سبك ييت ذلك ذلك ايت فين فله
 التي خاشا امرات العزيز را الصديق ذلك الخاين
 ايت في خزان وكدنك ييت من نشا ايت في الكليل

يصحب

لفعلون لفيت يا ابا نا حفظون حفظا الرحمن يا ابا نا
 هذه ذلك يعني ان وعلم بحرف الف بعد زوا وعلمه
 ولكن الشبهة مؤذن لسرفون سرفين جزاؤه كذا بين
 فهو جزاؤه كذلك الظلمين فكذا ذلك دجيت من شأ
 يا بها الظلمون فلما استيسوا بالامر الحكيم يا ابا نا حفظين
 وسال الصديق يا سفي عيت تفتوا المالكين يعني لا
 تايثوا انه لا يثب كلفون يا بها من جهة جعلون فلو
 عاقت وهذا خاطن وفي الف ينشأ هذا الرحمن
 واقرض ذلك فادته يا ابا نا خاطين وفي الف ينشأ
 ياب هذا زياى الشيطان التوت بالصلحين ذلك علم
 للصلحين فكلم التوت هذه اتبعنى وسبح الله اذا
 فحى لا ويل ولكن وهدي سورة الرعد المرات

استأينوا

القصة

استأينوا

الكتب ولكن التوت سوا الايت بلفا يا صوتهم
 بنشدوا هذا التوت ايل ذلك لايت حتى رت فحيت ذلك
 لايت اذا تريا ويحسين درغل وعلم انا اولك واو
 الاغل يا اولك احبب خلدون بالشيبة المثلث
 مغفرة بحرف الف بعد زوا وعلم يا ايل عقتبت
 والملكة دعاء الكفرين الاصل التوت وظلمهم
 التوت انا عذمت الطل فاحتمل ذلك اودية يكلمها
 كذلك اولك اولوا سوا الصلوة وزقهم ويدعون
 اولك جنت اباهم وذريتهم والملكة سلم اولك
 بالحيوة الحيوة وقطن تظن الصلح كذلك انا
 لتلو يا الرحمن الله افلم يايت قلم شركا تبغونه الحيوة
 دائم الكفرين اليهم الكتب وكذلك ازلته لكل اجل كان

بالف محو الله امر الكتب وان ما نريك البلع الكهنة
الكتب **سورة ابراهيم** الركن انزل الله الطل التوت
للكهنة الحق اولئك في خلل بايثا الطل بلم الله
در بعض صاحب جن نوشه اند واولى انت
برقاعده خود نويسد بايام الله ذلك لايت ذلكم بلا
وواوات بنو الذين باليت التوت ويؤخرهم
اباونا بسطن ولكن بسطن الطلين ذلك وانه
الرج ذلك الصل التوت ذلك الصنفوا اهدىكم
الشيخ سطن الطلين الصل تحت الانه ذلك
سلم في الحق الطلين بدوا انت الله والصلو زكم
ولا خلل التوت التوت الانه داسين ايلن كل ما
سالمه وان تعدوا انت الله ابراهيم هذا البلد

جصافي الصلوة افدة عين موضع بيا مكنوبات وبقا
في التوت اصيل ما تحت الدعا الصلوة دعا الطل
يؤخرهم فامدتهم دواستفام مجذفات بعدا زوا
والتوت هذا بلم الله اولو **سورة الحجر**
الرايت الكتب ولها كتاب معلوم بايثا الفايها
الملكه الصديق الملكه تحفظون كذلك وزيها
للظن وحفظها شيطان مدنها معايش وزيق
خزائنه وارسلت الرج مخلافات فاستنكف
مجنزين في الورق خلفه الملكه مجدين الملكه
المجدين يا بليل المجدين البعة هذا سطن الغا
ومجذفات يزارات جناحه كذشت جن فوجت
بلم مقبلين ابراهيم سلم بلم بشرك القطين

الغديرين جنتك وانيك الصديقين من اهل ذلك
هو الامام علي بن ابي طالب فاني بالفضلين ذلك لايت
ذلك احب اليك لطيف احب ما بينهم اثبت
التمت الخلق ايتك لتسلمهم كميلك المستهزين
الحا المحدين **سبح** سجدته وتعالى الملكة الدنيا
تعالى ذوق تليفه جازا ثم تسمت لايت ذوا
انهم رعت الحكماء العترة العترة شراي والسو
الكفرين الملكة على خلدن هذه جنت الامم ايتا
كذلك الملكة سلم الملكة كذلك ولكن سياجهم
كذلك البالغ الصلوة هذه هم ولكن كابين اودنه
فعلوا ايتا التيات يفتوا ظلمة والتمائم
في السموت والملكة الحين الف التتجرون انهم

دوقهم الشطن سجدته يؤخذ ولكن الشطن لكيت
ساعة الشربين ثمرنا الترت لكيت من الطيف ونيك الله
ثم الترت دوقته هل سبون ايتا بوجه السموت
امتهم والاذنة سجت لايت ظلالا البالغ يعرفون
نعت الله الكفرون نا الذين والذين هو شركا
لكذبون دوقهم هو لا الكتب واشيا ذى ايتا
ولكن ونذوقوا السوا انما عند الله الشطن
سلطته والذين هم وهذا بايت الله بايت الله
هم الكذبون ولكن ذلك الحق الكفرون اولئك واو
هم الفضلون هم الحشرون وهم ظلمون حلالا واشكروا
نعت الله هذا حلال وهذا وما ظلمهم ولكن الشطن
ابهم اجنبه وهذه وانيه لمن الصلبن ابهم

للمصيرين والذين هم **سورة الاسرى** سجن الاختيار
الذي ومجدين درقص ويايين برهما من اينما الكتب
وجعلته اسرائيل في الكتب واهما خلوا
وجعلنكم اسام ليسوا بهرد وجه الكفرين هذا الظن
ويدع الانسان ومجدين ويح الله الباطل ويدع الله
وسندع الزبانية اذين سورة باز ذوات الياسا
ملحق بصيرت ذكر كرده ميشود ايل ضلته اكر
طيره القصة كتب يلقيه كتب قدسيتها وياصير
جمع يزما نشاء ميلها فاولئك هؤلاء وهؤلاء
الها اما يلقن اوكلهما واكرها هذا وكلاما
بصوت يانشايد مثل وكلمها زبني الصلحين للاذين
وات ذا القربى الشيطان الشيطان الذي سلطانا

الانسان

يسول ذلك والقواد اولئك يسول ذلك كان بيته
ذلك الها افاصفتكم من الملكة هذا لا يغوا بجهه
وتقل الثوب ولكن الظلمون اذا عانا ومجدين اخر
سوره يقولوا ان الشيطان ان الشيطان ارسلناك
فالثوب الشين داود اولئك القصة ذلك في
الكتب بالآيت بالآيت اليا التي اريك الملكة ليحد
ارايك واكرها هذا ريك هذا لن اخرن القصة
جزا اكر الشيطان سلطان خجكم وحملتم ودفنهم من
الطيت وضلتم كسبه فاولئك يعرفون كينهم لاخذ
تبشك لاذفك الحيوة المات خلفك الصلح ايل
ومن ايل سلطان الظلمين وياجانية هردويوسا
ويسلوك هذا وهذا الانهم خللها والملكة كتب

نفرود قل سبحان ابن كلمه بالهت بن نوشنه اندر ملكه
 مطين ومن يهد الله ودر كهف اين فهو المهد الفتحه
 ما رهم ندمهم ذلك من اوتهم باينشا ما اذنا التوت
 فاقى الظلمون خزان ايت بيت قل على اسما بل نوى
 هو لا ما الموت بصله يفرعون فاعرقته اسرا لزلته
 اسرلت فرقة ويزله سبحن الرحمن ايا ما بصله
 ذلك **سورة الكهف** الكتب الصلح كين هذا
 ايت اصبح جعلون بعثهم وددتهم الموت لم ينعوا
 الها هو لا بصلن فاما لروى ذلك من ايت من يهد الله
 فهو المهد وكذلك بعثهم هذه وكذلك يفرعون ويا
 بن ثلثه لشاى ذلك ان يهدون من هذا انك ما يهدون
 من كتاب ربك بالهت لكلته بالعدوه عينك الحى هو

الفلين الصلح اولك جنت الانهر متكن خفيها
 كلنا خللها هذه سوك لكنا ان زين ان بوتين ها
 يلىنى الحق انزلته الحقة والبغت الصلح بعثهم
 خلقكم اليجل ومحين وولا اتم يوم الفتحه الخ
 الكتب يولينا مال هذا الكتب اصحاب الملكه
 الموت شركاى وبالمجرون في هذا ايت ما قد
 يده ذوا الرحمة سولا اهلكهم لفته لفته هذا ان
 واكرجواى اريت اننيه الا الشين ذلك نبع
 ايت وعلمه ان تعلمن فلا شى غلا ذكته سالك
 فلا تصاحبى لتخذك هذا ليكن العلم فكان
 وكفى لعليين ذلك ويملوك سائلوا وانيته
 هذا الغزين مخرجوا الحسى در مصاحف عمران عجين

يداه

تصحي ابواه

ودرساير مصاحف برقياس كذلك يذا القرآن بالجمع
وما جرح خراجا ما سكت في مصحف غير مكة انما هو وهذا
لجمعهم للكافرين للكافرين في الجنة اولك يا ايها القيمة
ذلك جزاؤهم اي الصلوات حيث خلدين لكل كل الحكم
الله **سورة مريم** كمي قص ذكر رحمت من داني يذكر يا عليم
علم كذلك ثلث يحيى الكتب وايضا وذكره وسلمه
الكتب ما الرحمن لاهب علما علم كذلك يلى في ايدى
تساقت للرحمن يرم لاخت هرون اسرا اني الكتب
ميركا ان ما كثر واصلى بالصلوة والركوة والسلم
ذلك عيسى ابن سجنه فاعبدوه هذا لكن الغالبين
ضلل في الكتب ابراهيم يات يات يات الشيطان
ان الشيطان للرحمن يات من الرحمن للشيطان يات

سلم اني في الكتب وناديت وقربت هرون في الكتب
اسمى بالصلوة والركوة في الكتب وبقته اولك
اليتين ابراهيم واسرا يات الرحمن سلما التوت
خلقت والشيطان الرحمن ما يدين الفلين ايضا
بيتك ورياء الضلالة الرحمن واليقين الصلوات
افري يا ايها الرحمن الشيطان الكافرين الرحمن ان
الرحمن التوت للرحمن للرحمن التوت اني الرحمن احصم
القيمة الصلوات الرحمن **سورة طه**
القران والتوت الرحمن التوت الله اشك اذا انها
يوى توكن يوى فاليها من ايت هرون يوى ايد
ويه فوجك فيك ففتك يوى يات اسرا ليد
جنتك واسلم يوى كتب هذا ذلك لا يلى لا يلى

التي خلفكم اربيه ايتنا يوحنا هذا ان لم يكن يريد
 ثم ايتنا يوحنا كيد سحرهون عاستم ولا وصلكم واكره
 واوتو يسندود شعرا يزكم عمن ات من ايتنا
 خطينا الصلح فاولئك لهم الدية تحت الاثم
 وذلك جزاء واكرهوا هذا بريقا لا تحت واكرهوا
 لا تخاف بريقا سبي اسراى قد ليحكم وعلمكم من
 ما رزقكم وعمل صالحا يوحنا ولا الهى واكرهوا
 الف نويسند ان سري يقوم ولكن فندفها فذلك
 التي واكرهوا هذا الف نويسند هذا الحكم والذرة
 يقوم الرحمن علكين رهون الاتين يا بنوم اسراى
 ليحمرى وكذلك في الحجة الهك الحكم الاكذلك
 ايتنا ايتنا الفية خلدن يوم الفية ويصلونك اننا

للرحمن الرحمن الصلح فلا يحف وكذلك انزلته قرانا
 فتعلى الله بالقران الملكة ياد هذا لا تقوا الشين
 ياد سوا انما يحضن ثم اجتهه هداى الفية كذلك
 ايتنا وكذلك وكذلك بايت منكم ذلك لايت
 ومن اناى ايل الحق بالصلح لانك اهلكتم
 احب **سرى الانبيا** هذا قل بواكرهوا هذا قال بواكرهوا
 صاحب كفة است افتره اهلكها قلوا وما صلحتم
 خلدن ثم صدقتم فاجبتهم كيا وما كنتم تملون
 ظلين دعوىهم جعلتم خلدن لعين لاخذن ظلين
 ايل سخن لا يسلوهم يسلون الا فاعدون الرحمن
 سجنه الا فذلك كذلك الظلين الموت فنتهم
 ايل فان خلدن ذلك هذا الرحمن كرهنا ساق

مسكنكم

أشقي فلا تسجلون هذا صديقين يستهزئون بكم كما بال أول
هؤلاء تأتي لارض الظالمين يوبلنا ظلمين القيمة خبيثين
وهرون وذكر الميدين وهذا ميراثنا ميراثنا ميراثنا
عليين علكفون عبادين ضلال للعين المموت ذلك من
جنا ذاهنا الظلمين ابراهيم مانت هذا يا ابراهيم هذا فكلوا
الظلمون ما هؤلاء فلنا يتاروسلما ابراهيم جعلهم غنيته
بركت للعالمين اعتر ظلمين وجعلهم ائمة الخير والصلوة
الركوة عبادين ائمة وخيثة الخبث فقيين واو
الصلبين فقيته وضرة بايننا فاعترتهم وداودون
ادعكمن شهدين ففهمنا سليمان داود هليلين علكفون
وسليمن اربع بركتا عالمين ومن الشيطان ذلك خطفين
الرحمين واينته للعبددين واسمعي من الصبرين واد

الصلبين لولا الظلم ان لا واكموا هداون تنهيند
اله سبحانه الظلمين وخيثة وكذا لك غنا المورثين
يعرضون في الخير خشعين وجعلنا للعالمين هداونا
رجعون من الصلوة كيون وحرم اهلكنا يوبلنا من
ظلمين وارزون هؤلاء خلدون اولئك في ما ذوجه
خلدون وتلقفهم الملكة هذا لكنت ظلمين الظلمون
هذا بلعنا عبادين وما ارسلناك للعالمين الحكم الله
قلوب قال الرحمن **سورة** يا ابراهيم بكركم وكنت
شيطان من لاه يا ابراهيم خالفكم ما ذنا الى لكي ايعم ذلك
عجى ولا كنت القيمة ذلك يدك ذلك الصلوة الصلوة
اللاههم ليقطع باسكان لام يك كلمة باشد واكر برقر
وقف كند باز اشدا ازم يا ابراهيم وكذا لك انزلنا

بينت والتائبين وبيا الف ينز شايده والضيق
 التوت هذان ضمن الصلوات جنت الانهر ولو
 لا بهيم ان لا تترك الطائنين والتائبين معلوت
 ثم يفتنوا باسكان لام يكلمه باشر ذلك حرت ذلك
 فالصائم الله والتعبرين والمقيمين الصلوة رزقهم جعلها
 كذلك عجزها بما وها ولكن كذلك هدمكم يدع
 بالفت ين يفتلون ولو لا دفع الله وعلوت وحقولهم
 الصلوة الزكوة ابراهيم واصحاب الكفرين تكلمنا
 ولكن وكلمنا بايها الصلوات ايضا انجزيين اولئك
 الشيطان الشيطان ايها الشيطان الطليلين لها
 في جنت بايضا فاولئك الرزقين ذلك ذلك اليل
 في اليل ذلك وان ما في التوت احياءكم بحكم تكلموا

خاوند بافت القيمة ذلك في كتب ذلك سلطان
 ايضا ايضا ايضا افانكم ذلككم بايها الملكة بايها
 اجتمعتكم ابراهيم تكلم بايها الصلوة الزكوة تكلموا
 سورة النحل الذين هم في صلواتهم خشعون والذين
 هم للزكوة فعلون والذين هم يحفظون ذلك فاولئك
 العبدون والذين هم لا يستهم رعون والذين هم
 على صلواتهم اولئك الورثون خلدون سلكه
 عظم العظم انشائه فبذلك الخلفين ذلك القيمة
 عظيمين فاسكنه لغدوع جنت الاكلين يقوم الله
 فاولئك الملكة اول هذا الملكة بهما غنا الطليلين
 ميركا ذلك لايت اخيرين الله وقال الملا موضع تاني
 وانتم هم في الحق هذا تحرون ترابيهان هيهان

حيثما وحي الكذوب ندين بفلسفهم الطليين ^{صليهم}
هرون بايتا وبلطن عليين وبالفتين عيرون ^{الكث}
واويهما نايها الطييت هذه فاتفون من انا الصالحا
نذا الحيزت ان الذين سم والذين سم بايت والذين سم
نصون اولئك يسعون نذا الحيزت سيقون كيت
هذا ذاك علون يجرول لا تجروا اي من كهمون ^{الذين}
بالانهم امرتكم من كهمون ^{الذين} لكون ^{الذين}
اشا ولا نذا ذرا كهمي اليه اذا نرا باء ناهذا
اول القرون سيفولون لله دوم وسيوم درمسا
كوفه وحجاز برين صوت نويته انه قد مضى
ومحصف امام سيفولون الله نويته ان ^{الذين}
لكذوبون الله ولصلا بالفت سجن علم القيت

خرج

الطليين لعنودن الشيعة نمرت الشيطان صليهم
فاولئك خلدون كلون اي شغوشا علون اشرا ولا
تكلون الرحمين قل كهمون قل ان درمسا كوفه برين
نيج نويته است ودر باي مصاحف بالفت علون
خلفكم فغلي الله الله الله الكفرون الرحمين
سورة النور انزلها وفرضها ايت بين سائلا
ذلك الحصف ثمين واولئك المصفون ذلك
شهدت الصديق لعن الله الكذابين ويدواهم
الكذابين الصديق جاو جرت الف امر ^{الذين}
هذا حاو فاولئك هم الكذوبون لا ما دوجيها
سجنت هذا الايت نايها خطوت الشيطان
خطوت الشيطان مازكي ولكن اولوا الفضل

اول الفري والمكين والمجرى المصنف المصنف المصنف
 الحيت للحيث والطيت لطيت اولك باها ذكركم
 للموت اخوتهم النعين اول عورت اية المؤمن ^{الطمين}
 الكتيه ما ملكك من مال الله انكم فيكم الحية ايتي
 التوت كشكة بركة الصلوة الزكوة فوقة كفلكم
 يرها التوت صف صلوة التوت من خلفه عن يمينه
 ايل اول ايت سبت ذلك اولك بل اولك من الفل
 فاولك فاولك الفانين البلع الصلوة ذلك فاولك
 هم الصلوة الصلوة الزكوة فاولك باها تلك سبت
 صلوة تلك عورت كذلك الايت كذلك ايتة التي
 امتهكم اخوتكم عنكم خلكم بركة كذلك الايت اولك
 الايت التوت فيبينهم **سورة الفاتحة** بترت للعيلين المون

سوتا ولا جقة هذا افرة ففدجاوا التوت مال هذا ^{الفلان}
 بترت من ذلك جت الالهة ذلك حلدن مشاة الفم
 هو لاه سجت ولكن الملكة وعن بعدا ذوا الف
 الملكة ففدناه اصحاب الملكة للرحمن الكفرين يثني
 يويلي الشيطان رب ان فوقي هذا القرآن وكذلك
 القرآن كذلك فوادك وذلته جت اولك بكت
 هرون بايت فدرسهم اعزتهم جعلتهم للفيلين ^{متودا}
 واصحاب ذلك اهذا ارايت اريت الهه هوية
 ايل اريح فاخلاف لحي بنصرته الكفرين هذا
 ارسلنا اسلكم التوت الرحمن فضل الرحمن والرحمن
 بترت سرجا فاكروا هذا الف بنويسند ايل الرحمن
 الجملون سلا ذلك الها ذلك يضعف القيمة صا

فاولئك سياتهم حسنت بايت وذيتنا واجلنا
 اولئك وسلمنا خلدن بعبادنا وكلمة **الشعر**
 طم ايت الكيف خضعين الرحمن ابو ايسه ولد ذلك
 انت الغليلين يكذبون هرون يقتلون بايتنا الغليلين
 الكهنة اسرائيل الغليلين السموت الهامن الصديقين للفقراء
 هذا السحر المحرر ووجه حشرين سحر الغليلين ايتنا
 الغليلين الغليلون سجدن الغليلين وهرون واسمهم
 ولا وصلبكم واكرموا هرون ونوبسند خطيبتا حشرين
 هرون لا تظنون خلدون فاحرجهم جنت كنالك
 اودننا اسرائيل ترا الجمع احب سيدن ذلك بنا
 ابراهيم عكفين كذلك افراتيم افوريم الغليلين ميدن
 وليقين يشعين يحين خطيبتا بالصليبين والفت

وبالف يراين ما والعون وبالف يترسل الغليلين
 شفعين ذلك واليعون سلككم الغليلين
 فابجته البقين ذلك اسلكم الغليلين جبرين
 الوغطين هذا فاهلكتم ذلك صلح اسلكم الغليلين
 ماهنا ايتن فوجت فحين الصديقين هذا
 ذلك اسلكم الغليلين الغليلين عدون وبالف
 يلوطا الغليلين وبالف يترفع الغليلين ذلك
 لكهنة ودو صايرين اسلكم الغليلين الكهنة الصديقين
 ذلك الغليلين علوا واكرموا هرون علماء وبافوسيد
 برقياس ومجحين درفاط اسرائيل نكته كذلك
 اوليت افوريم شفعن طلمين الشيطان الهارون
 الشيعين كذبون العون وبالف يترسل **الف**

طس ايت وكاتب بالفصين الصلوة الزكوة اولئك
وسجن العليين يري اهايمى ايت فحين ايتنا
هذا داود وسليمن وقال سليمن داود ليهما هذين
واوايل ليهما ساكنو سليمن صالحا ترضه الطحين
العائين لا اذبحه بسلطن سبايب الشيطان
يخبرنا الحق في الموت اله الكذابين بكنهها مايتنا
الملاسه موضع كتب سليمن الرحمن ياتها الملكا
وكن لك فطرة جلان سليمن اعرفنا ان الله استكم
مخبرنا ياتها الملكا من الكتب راء هذا ما نكرهنا
كفرين ادخل الصبح سليمن العليين صالحا فحين يقيم
بالتيه اطراظكم الصديقون دسهم ذلك اسكم
فاجينه قلدتها العبرين وسلم الله الموت ذات

سكنكم

والشيخ موضع خللها انهم لم يطلوا في الخ تعالى يربوا
صديق الموت ادرك ما اذا ترا باءنا هذا ههنا
صديقين ليعوض بجدف الف بعد داود ولكن في
هذا اسراى الذى تم بهدى العروا كرهنا ههنا ماوى
بنوايند صللتهم بايتنا بايتنا بايتنا بايتنا
ذا ايل ذلك لايت الموت دحين بالتيه ههنا
اينه **سورة القصص** طسم ايت الكتب نبأ غلاف لاد
بالف ديسجى اية الوارثين وممن واكرهنا ههنا
وحاصل انت كد وحذف الف بعد ازها خلا
ودر حذف الف بعد اذيم خلاف يث وحبوه
اكرهنا ههنا بالف فالقطة وممن وهامنا طين و
بحذف الف يزا اسراى قرت فواد فها سخن وربة

ولكن ائنه وكذا لك يفتنك هذا فعند هذا الشيطان
 بموئى اقصا المدينة بموئى ان الملا الضيقين الظلمين
 تزدن احد هما الظلمين احد هما يايتهم عنى موئى
 ذلك انهما من شاطئ الوادى البركة بموئى الظلمين باها
 بموئى الامنين فذلك بهان وملا فحين يفتنك
 هرون يكذبون سلطان بايتك الفيلون بايتك بايتك
 بهذا الظلمون بايتك الملا اله فاقول بهن واكثر
 بهن من اله من الكذابين فاحذنه فحينهم الظلمين
 لئمة القسمة واتبعهم هذه القسمة الكتب المهددين
 ولكننا انشانا ائنه ولكننا ولكن انهم ائنه
 تظهر هرون بكتب صدقين فان لم يسيحروا الظلمين
 ائنه الكتب اولك ويدعون السيرة ونعمهم سلم

برهنتي

لا يفتنك الحيلين ثمرت ولكن ساكنهم الوثن ائنه
 ظلمون الحيرة وعدة متعنه الحيرة القسمة شركايتك
 اعونهم سبحان الله وعلى اله ارايتهم ارايتهم ائنه
 اله القسمة اله ائنه شركايتك ائنه شوا عيسى
 اولى ائنه قارون ولا تنج ولا يسل الحيرة يئنه لله
 ولا يلقها الا البشرون فته ويكان ويكان الكفر
 بالسياسة الشياطين ضلل الكتب للكفرين ائنه اله
سورة العنكبوت اما الكذابين الشياطين لان الظلمين
 سياهم الصلح في الصلح العليم المقتفين عيسى
 يحلين من عظيمهم كذبون وليسن القسمة الصفة
 ظلمون فائنه واحب جعلها للعلمين وابهم ذك
 البلع يبدى ذلك بدأ يفتنك الشاة بايت اولك

اريتهم

لستوا
 وعمل صالحا

يدوا

واولئك فاجحه ذلك لايت الحق العينة واكنم
 نصير الحق واكنم الصالحين واكنم العليين
 انكم ايتنا الصديقين ابراهيم هذه ظلمين العبدية هذه
 يقوم حثين ونودا ساكنهم الشيطان ومن وكنم
 خاهند وهامن بايتت سبقين ولكن العلمون
 التمرت ذلك اكنم الصلوة ان الصلوة اكنم
 والحياء والحق وكذلك اكنم ايتهم اكنم
 بايتنا الكفرين كني لا دناب يك كله ايت بيت
 بايتنا الظلمون عليه ايت جمع وافراد الايت اكنم
 ذلك التمرت اولئك هم اخرون بالكفرين يعظمهم
 فاعبدون الصلوة لتبوتهم الايت خلدن العليين
 وكنم سالتهم التمرت سالتهم فاجبه هذه الحق

سكنهم

عظم ايتهم الكفرين **سورة الروم** لا ولكن الحق غفلون
 التمرت بلفظ ايتهم الكفرين بايتت ولكن اسأوا
 السوا ايتت يبدوا شفعا الكفرين الصلوة بايتنا
 الاخرة فاولئك فاجحه التمرت ويحي الارض وكذلك
 ايتنا ايت ذلك لايت ايت في التمرت تفسرون يبدوا
 التمرت من ما ملكك في ما ذوجه رزقكم كذلك الايت
 نصير فطرت الله ذلك ولكن الصلوة فقرأ ايتهم
 سيرة ذلك لايت فانت ذا العزف ذلك واولئك
 ربنا واكموا هندن ربنا ليربوا ركون فاولئك ذلك
 وتعل على عمل صالح الصلوة الكفرين ايتنا الربيع
 اول بايتان الف مبشيت بايتت يرسل الربيع موضع
 ثاني يحذف الف من خلله الى اثرت الله يحي الارض

التمرت ذلك لايت للعليين
 ايتنا باليد ذلك لايت ايتنا
 فحي ذلك لايت ايتنا

ذلك في الحرف هذا العسى واكرها هذا ما ذاب عن
 با شد در م الخط صلواتهم بايشا كذلك في كتب الله
 ذلككم في هذا كذلك فاصبر **سورة لقمان** اولايتا الكتبت
 الزكوة اولك واولك اولك ايضا الصلوة حيث
 خلدين الترت هذا الظلمون صلواتهم لعن لانه
 يعني وفصله يعني في الترت يعني الصلوة ذلك ولا يصغر
 في الترت كتب الشيطان سالتهم الترت في الترت
 ولما عمتا بخلاف كل اليل في اليل ذلك وانما
 الله من ايته ذلك لايت جهم بايشا ايها الحيوة
سورة السجدة اما اكتب العليلن افزبه انهم الترت
 الف سنة ذلك علم وبل من سلة سوية والافدة
 عاذاء انا بلفاء باصورتهم بناسد كقرين فيكم

صالحا هذا ما ولكن لا ملن اكرها هذا ما لان هذا
 ليسكم بايشا رزقهم لا يستونيك واوا الصلوة
 جنت فادهم بايت وجعلته سرا بل اية بايشا
 القيمة ساكنهم ذلك لايت نسوق هذا صدق
سورة الاحزاب يا ايها الكفرين والمفقيين انظروا
 امهتكم ذلكم لكن امهتكم في كتب والمجرين ذلك في
 اكتب النبيين وابراهيم وعيسى ابن مريم ليسل الصدق
 لكفرين يا ايها انظروا المفقرين عاهدوا يا هلا
 مسولا اولك ذلك ليسلون عن رقياس نظايرش
 حوا هذا لولف بالاف را المؤمنون هذا الصدق
 اكتب لمظوها يا ايها الحيوة فقيلن لاخت بسا
 ذلك صالحا الصلوة الزكوة ايتد المسكن والموت

سكنهم

فمت الله ايها الحيوة الشيطان احب الصلوة
حرث الرمح فقه كذلك الصالح الشبان اولئك
لو كتب ذلك البحر هذا وهذا ايل في ايل ذلك
القيمة ياها ذلك الصلوة ولا الفلن ارسلت اليك
والكتب ثمرت كذلك العلم واكثر هذا العلماء
بزيات كتب الله الصلوة وزدتم الكتب الكثرة
ذلك حيث ولو لو كذلك صالحا للخالين علم التوبة
خلف الكفرين الكفرين اريتم ارايت في التوبة بينهم
كتب فم على بين الظلمون التوبة التي ست
لست في التوبة ولكن **سورة يس** غفلون
اغللا فاعثيتهم واذرتهم الى الموق الحيينه
احب الرحمن البلع ان تكمه امضا المدينة يقوم

من لا يملككم اتخذوا الرحمن ولا تفقدون ضللت
تخلفون بحسرة ايحيها جنت علمه سبحن ايل ذلك
قد رتد كالحجون ايل ديتهم من ايت ضلل هذا قد
يولينا هذا الرحمن احب فكون ظلال تكون سيجي
ان لا تقيدوا الشيطان هذا هذه ولونشاء لمكنهم
علمه الكفرين ملكون وذلكها خلفت على اعظام
يجها التوب بقدر الخلق فيجن **سورة واقفا**
والصف فالجرت فالتك الحكم التوب شيطان
الى الملاء فاستفهم امين خلفنا انا خلفهم هذا
ترايا بالفت وانا داخرون يولينا هذا يوم هذا فاهل
مسؤولون سلطان طعين واكجواحي بالفت فاعثي
عزوين واكجواحي بالفت كذلك اله اننا التوكي ان

جث متقلين للشربين قصرث عاتك اذا اتر يا
بالف عانا فراه هذا هذا العلمون اذ لك جلدتها ^{للظلمين}
الشيطن لا كلون فلولون واكر خاوند فالون لا
الحجيم وفي الف ين شايد لا لي الحجيم اثم وعينه
واكر خاوي بالف سلم العيلين كذ لك لا بهيم ابيك
العيلين فجلتم العلمين فيشرته بعلم يبي ايتا فيشر
فنادينه لا بهيم اذ يا كذ لك هذا البلو المبين وعده
سلم ابرهيم كذ لك فيشرته باحق من العلمين وبرك ا
وهرون وبختها وضرهم الغليلين وايتهما الكين ^{هنا}
سلم وهرون كذ لك الخلعين سلم اليمين كذ لك فيشرته
له الغيلين وبالبيل فالقنه فبذنه وارسله مانه
فغنهم فغنهم الملكة شهدون كذ لون سلطان كنكم

صديقين سجين لغيرين حال العلمون سجين و
سلم العيلين **سورة** ولان الكهنة هذا الطاء
هذا الملا هذا هذا هذا انزل التوت دوا لا واد
لكة اولك هولاء داود وايتك اتك بولو الختم
داود خصن هذا سوال الصلح داود فته فاستغفر
داود خصن هذا بسوال الصلح داود فته ذلك يدا
جعلك ذلك الصلح كتب انزله برك ايت
لداود سليمان الصفت سليمان والشيطن داود هذا
فامن لشيطن هذا وجلته عبدا ابرهيم واحق ^{خلصهم}
اسماعيل واليه هذا جت متكين قصرث هذا هذا
للطينين وبالف ينز للطايعن هذا هذا صاوا هذا
اغذهم ذلك اله التوت ثوا عظيم لككة ^{الملك} مجلين

الكافرين يا بليس العالين دووجه لاملن واكرهوا هذا الاملا
 اسلكم للعالمين بناء سورة التمر الكتب الكتب في ما
 دووجه كذب كفار لا صطفى بك كلمة ات سجنه التمر
 الليل ليل غيبة امهتكم فلك فلك ذلكم اله اصحاب الليل كل عباد
 الذين هذه الصبرين الحزين الغيبة ذلك عباد فاقروا في
 عباد اولئك هديهم واولئك لكن لانهم فخره ذلك او
 شؤن كل كذا ذلك الغيبة للظلمين فابهم الحجة هذا قرانا
 شركاء متشككون سلما الرجل هل يستوي الغيبة للكافرين
 اولئك ذلك جزاوا الحسين واكرهوا هذا جزاوا جيتاس
 اسوا عبدا ومن يهد الله سالتهم التمر افرايم افرايم
 كفت مكث يقوم مكنكم الكتب ذلك لايت التمر
 اثمن واكرهوا هذا اثمن التمر التمر علفي ما كانا

دووجه لانفديا بك كلمة ات الغيبة سيان خلته وكن
 سيان هولاء سيان ذلك لايت قل عبادي الكذب
 يحرق الحزين هدي ابي الكفرين الغيبة بما زعم التمر
 يايت الله اولئك هم الحزبون تاسر في الجحيم الحزين
 الغيبة والتمت مطوي سجنه وتعل التمر الكتب
 درصحت اندلس النين ايت هذا ولكن الكفرين جلت
 سلم خلدن بتواحيث نسا العالين التمر العالين
 سورة التمر الكتب اله ايت الله وكذا لك كل احب
 جنت وديرتهم السيان وذلك ذلكم ايت الكفرين
 الراجت دوا العرش يوم تم يردون لذي الحنا جرح
 ميان الف ويا لذي الحنا جرح كظمين ما للظلمين ذلك
 باليت بايتنا وسلطن ومن واكرهوا هذا من محرو

الكهنة في ضلال وان باليهت يقوم ظهره يقوم ويقيم
باليهت كذلك ايت سلطان ايتهم كذلك يمين هيمان الحق
الله وكذلك يقوم اتعون يقوم هذه الحق سيرة عمل
صالحا فاولئك يقوم الحق احب فوقه سيات الصفا
باليهت وما دعوا الكهنة في ضلال الضمير دون يمين
في الحق الطلين للغة اسرار الكتب فاشبه ايت سلطان
ايتهم يلعبه الترف ولكن الصلح ولكن دخرين ولا المسح
لذلك فضل ولكن ذلكم الله كذلك بايت من المطيبت ذلكم ذلك
العلمين الله العلمين اليه العلمين تواب بالحق يحيى ايت
الله بالكتب الا غلوا السلسل ان ما كنتم كذلك الكهنة
ذلكم حلدلين فاصبر ايت الله باليهت داو باسنا
ست الله الكهنة **سفر ادفرا** حم الرحمن كتب ايت

قرانا علمون الحكم الطالكون كقولنا الصلح قل ايتكم ذلك
العلمين ايتنا ففضلهن سبع سموت بايتات الف بول
يمين موضع است ذلك ملكة كقولنا بايتنا غنة الحق
ضد يمين ولكن ذلكم اردكم الحرس حرسين لهذا الحق
اسود ذلك جزاء بايتنا اردنا الذين يك لام اسود الملكة
اولئك في الحق وعمل صالحا ولا الشبهة يقيمها ورحمة
الشيطن ايت الله اليل باليل لا يسمون ايت الله ايجاه الحق
ايتنا ام من ياقا ليعتد كتب لذكور غفيرة ودفوعا يمين
قرانا ايتنا ما يحيى اولئك الكتب من عمل صالحا من ثمرات
تلك ايتنا ايتنا لا يسم اذ فقه هذا في وناقد دعاء ايتهم
اريد ايتنا من لقا ايتهم **سفر السورة** حم عسق كذلك في
التوبة والملكة وكذلك قرانا ولكن فالعلمون يحيى الحق

ذلك التوت يذوقه التوت ابراهيم الكتب فلذلك من كتب
الكتب ضل الارض شركا الطلين الطلين الصلح وقد
الجن ذلك ذلك الصلح اسلكم حسنا ويح الله
التيان الصلح والكهون ولكن ابنه التوت
ايضا لو يح فضل ذلك لايت في ايضا الحق كبريا
الصلوة رزقهم جزاؤ سيئة عفا الطلين فاولئك
اولئك ذلك الطلين داوا وترهم شعيعين الحسنيين
القيمة الطلين اسلكم البليغ التوت من ثابوا
سورة الزخرف حم والكتب جلده قرانا الكتب
سالتهم التوت هذا كذلك لتستوا سجن هذا جزاء
واصفكم للرحمن ينشأوا كبريا ينشأوا من الملكة
الذين هم عبد الرحمن اشهدوا ويصلون الرحمن ما عبدكم

بذلك اشهدكم كبرا وكذلك قل ولو كهون ابراهيم
هذا كهون هذا رحمت ربك في الحق درجت وحش
ربك بالرحمن يكون ذلك الحق الرحمن شيطنا جانا
يلت في ظلل وعدتهم تسكنون مثل الرحمن بايتنا
رب الصلين بايتنا واخذتهم باية التوت
هذا سورة الملكة فعين فاعزتهم بفلمهم للاخرين
والحشا وجعله اسرائيل لولدتا ملكته وايضا
التيان باليت فاعبده هذا عبادا وكبريا
بايتنا تشفى الاقرى كبريا تشبيه واين
شام ومدينه استحلون ظلمهم ولكن الطلين
سكنون جنتكم ولكن كهون ونحوهم للرحمن العبد
التوت يلفوا يومهم الداله وتترك التوت ولنا

يرب هولاء سلم **سورة الدخان** حم والكتب انزلته بركة
 السموات اله يحيى ميت فارتقب هذا كنعوا وان لاخذوا
 بسلطن هولاء جنت فكلمين كذلك واودتها اخيرين
 اشترتهم على العليين واينهم من الايت بلوا هو لا يصدق
 اهلكتم السموات لعين ما حلفتها ولكن شجر هذا
 جنت متغلبين كذلك وروجنهم امين وقومهم ذلك
 يسره **سورة الجاثية** حم والكتب السموات لايت لايت الابل
 فاحيا الريح ايت ايت الله وايت الله ايت الله ايتنا
 اولئك هذا بايت السموات ذلك لايت صالحا على اسرائيل
 الكتب وروجنهم من الطيب وفضلهم على العليين
 واينهم بيت العينة جعلتكم الطليين هذا الايت
 الصلح نجيا حم السموات افرايت افرايت الهه هوب

غشوا حياثنا ونحيا بذلك ايتنا بيت قالوا صدق
 عيكم العينة ولكن السموات كنتم هذا كنف الصلح والكتب
 ايتي سيات نكسكم هذا وما وكم صرين ذلكم ايت
 الحوية السموات رب العليين في السموات **سورة الاحقاف**
 حم والكتب السموات ارايت ارايت في السموات ايتي كبت
 هذا ايت صدق العينة غفلون كفن ايتنا بيت
 هذا افتره ارايت ارايت اسرائيل الطليين هذا كنف هذا
 كبت اولئك احب خلدن احسانا وفضلهم ثلثون صا
 ترهنيه اولئك سيامهم في احب ايتني بيت
 ما هذا اولئك خرين درجت اذ هبتم طيبكم في عيكم
 الصديقين ولكن اديكم اديتهم هذا الاسككم كذلك
 سكتم ان كنكم وافدة افدتهم بايت الله الايت ذلك

يقرب كتابنا يقرئنا اولك في مثل التور بقديح التور
هذا بلغ الشفون سورة محمد صلى الله عليه وسلم
كذلك ذلك لانصر يكلمه ات ولكن ليلى قلوا
يايها ذلك وللذين ذلك الكفرين الصلح جالك
وكاين اهلكتم انهم انهم انهم انهم انهم انهم
خلد اولك وايتم تفقيم ذكرهم الله والموت فيكم
اولك الشيطان ذلك الملكة ذلك ولو شاء لا يترككم
بسمهم المجددين والصبرين ويولد بها الحيوة واليكم
ان يسلكها هانم هو لا الففراء سورة الفتح
التور والموت جنت الانه جليلين سياهم ذلك
المفقيين والمفقت والمركب التور اوسلك
فاسنغلنا ذلك للذين التور كمال الله كذلك

اول جنت الانه هذه لولا موت قطونهم الدنيا
ذلك تهم سيمام ان موضع بالفت مكتوب شطرا
سورة الحجرات يايها اولك من وراة الحجرات
يايها بنياء ندين ولكن اولك الرشون طائفين
احدهما يايها نس لام بين شكل رسوم ات وكن
لام ارحم الفناء ساكنين ات ندركت مغفلة اكن
بريس وقت كند ايند انهم وبلا مجدين ويايها
واول اولي ات وشيخ بهان الدين ان راعا دم
نهاده ومثل لاه راعا رض مفادق مدروايت ففزة
بينما نيت فاولك سم الفلون يايها خلفكم وكنكم
اتنكم ولكن اولك سم الصلحون في التور صدق التور
سورة ق ق الكفرين هذا اذا اربابا

ذلك كتب بينهم ودينها مدنها ببرك جنت جنت
بذلك واوصيا لايكة افيينا المتلفين ذلك
هذهها الها فالقنه ولكن لا فصل هل استك
مصحف معتم عرف جين است وديوا في استلا في
هذا الرحمن يعلم ذلك ذلك السموت اليل يادنا
ذلك يحيي ميت ذلك **سورة الزمر** يا ايها الذين
فاحك فالحريه فالحقن الحرسون الذين هم هم
واكرواى ساهون باليت يالون يوم هم هذا في جنت
اخذين ما انهم ذلك اليل ايت انك ابرهم سلا
سلم يعلم كذلك ارسله بلسن سحر موضع اول ذك
جذف الف واثاث الف فاحذنه فيدنهم الصفة
بينها باليد بدويا فزهنها المهدون الها كذلك

او يحنون موضع ثاني بالثا باشد البشه طعون
طاعون باللف ذوالقوة اصهم **سورة الطور**
وكيت الذين هم هذا في جنت فكيين انهم وقوم
تكنن وروجنهم ذرينهم هروا انهم امرى واسد
يشرعون واثاث الف ين شايد لولوا وقتا بعت
ربك بهذا طعون واثاث الف ين طاعون صليين
السموت المهيضون بلسن فسلم اله بسن بلسن
ولكن ما صير اليل **سورة النجم** ذوقه ثم ذوقا راي
افزوه لغد راي اين ذوموضع بيا لام الفعل كيت
ايت افرانغ افرايم اللث ومنق سلطن في السموت الملكة
عن من قولى الحق ذلك في السموت كيت اللهم امهكم افرا
افرايت وابرهم ثم يحزبه واجيا الفشة عادا لولى

ففسها هذا اذ فت هذا سمدون **سورة الف**
من الانباء فانفن يدع الداع خشا الكهنة هذا
وحملته تركتها لفي ضلل التي رسولوا فارغبهم و^{صطبر}
نجينهم كذلك بايننا فاحذتهم املكه فاضل خاشه
شجنت **سورة الرحمن** الرحمن يجرى ذوالعصف ^{تلك}
مجمع دين سورة اكرهنا هذا زباله فنبه خا
واكرهنا هذا اثبات كند بلثتين لا ينفين اللولوا ^{المنشئ}
ذوالجليل له التوت اية الثقلن يمشر التوت بلن
فلا ننصران لا يسل بسيمهم هذا جنن عيين تجري
نوجن مكين وجن ودد بعض مواضع باله كونه الله
واصح واث وقياس عربيت ينرايت صرته هلا
جنن مدهامتن عيين نضاخن خيرن تقصون برك

اسم ذي الجلال **سورة الواقعة** ثلثة فاحب ما احب
المشمة ما احب المشمة والسبقون السبقون اولئك
لجنت مكين متعبلين اللولوا سلا واحب ما
احب انشاهن فجعلهن لاصب واصل ما احب ذلك
ما اينا زابا باله عانا فالون واكرهنا فلولن بجنت
فشرون هذا خلقتكم افرايم افرايم عاتم الخلقون
ما لا دو وجه العشاء الزرعون جعلته عانا جعلته
انشاء المنشون جعلها باسم بمواقع واكرهنا بمواقع
باله لا كنف رب العليين افضدا ولكن صديق وجن
نعيم من احب فسلم من احب هذا باسم ربك
سورة الحديد ^{لك} التوت التوت عي بيت التوت او
من ذافضضه والموت بشركم جث الا نخر خلا

ذلك المفقون والمفقوت فامشوا ولكم ما راكم
مولكم الكتب ففنون يحي الارض لايت المفقوت
يصنع اولك بايت اولك اصحاب الجوة ففنون
ذلك ذوالفضل كتب براهها ذلك لكيلا ايتكم بايت
الكتب وابراهيم ذرينها والكتب ففنون يعيسى بن
واينته ما كتبها فافيت ففنون ياها لالا الكتب
ذوالفضل **سورة المجادلة** يظهر من امتهم امتهم
الا ان يظهر من ذلك وللكتفين ايت بيت وللكتفين
احصه التوث ثلثة ذلك ان ما القيمة وينجون
ومعيت ياها فلا تفي او معيت ففنون ياها باثالث
اليطان ياها في المجلس دجت ياها بكم ذلك
عاشقكم بكم صدقت الصلوة الركوة اولك اصحاب

خلدون الكذوبون الشيطان فافيت اولك الشيطان
الشيطان الخرون اولك اولك جنت الانه خلدون
اولك **سورة الحن** التوث الكتب فافيت ياها
الضيق ولكن واليسى والمكين كي لا ايتكم ففنون
المجرب اولك سم الصدقون برفما لدار بوق ففنون
جاوا الكتب لكذوبون ذلك من وراء ذلك الشيطان
العليين خالدين وذلك جزاوا العليين ياها ففنون الله
فافيت اولك المفقون اصحاب واصحاب اصحاب هذا
اله علم الرحمن اله التلم سجن التوث **سورة الممتحنة**
ياها رضافى القيمة ابراهيم انا براهى ابراهيم ياها
ينهم فاولك الطلون ياها التوث مجرب من
وسلوا وليسوا ذلك ياها التوث ان لا يترك ياها

يشوايئ من اصحاب **سورة الصف** التوب يا ايها يتوب
المتقين يا بني اسرائيل يا ليت هذا الطلين ليظفوا
الكفرة يا ايها ذلكم جنت الانهر وما كن جنت ذلك
يا ايها المؤمنين الحيون اسرائيل فايدنا ظهري **سورة**
الحج التوب في الاميتين ايته اكتب صلواتك
وقا الفضل يا ايها الطلين يا ايها صديقين بالطين ملقكم
علم يا ايها الصلوة وندوا الصلوة الرزق **سورة الف**
نصر المقفون المتقين لكن يكون ذلك المتقين
التوب ولكن المتقين ولكن المتقين يا ايها ذلك
فاولئك الخسوف من ما واكرجواي مما رزقكم الصلحين
يخرج **سورة النعاين** التوب التوب التوب بنو الدنيا
باليت واستغنى الله وذلك ذلك صالحا سينا

جنت الانهر خلدن ذلك بايتنا اولئك اصحاب الله
يهذا ليلع الله يا ايها يوق شح فاولئك يضعفه علم
سورة الطلاق يا ايها ذلك ذلكم والي يسر الله
واللي واولت ذلك سينا اولت حمل واتروا ايته
اغناها سبها وعذرها يا ولي ايث بينك الصلحين
الطن صالحا جنت الانهر خلدن سمون **سورة النحر**
يا ايها سرقات مولكم هذا نظره مله
وجير بل وصالح والمملكة ذلك سلت سمون قتت
تبت عبت سيحت غيت يا ايها ملكة يا ايها ايها
سينا لكم جنت الانهر يا ايها والمتقين وما وسم امر
نوح واسراي صالحين بايثا الصلحانها وقيل لا
الداخلين امران فغون الطلين ابنت عمرن بكلت

من الفتيين سورة الملك
بتركت واجتنب
سموات الرحمن تقوى وجعلها للشيطان كما في سورة
سالم في ضل في اصحاب لا حيث انتم صفت الرحمن
الرحمن الكفرين هذا انشاكم والاشدة ذاككم هذا
هذا اديتم اديتم الكفرين الرحمن في ضل اديتم واكر
بالف بايتكم بدو يا ذلك دان كان
ايمن بلونهم اصبح صميم ان لا فدين سبحن تليلين
يويلنا طعين وبالف يزدغبون كذلك جنت كذب
القيمة سلم بدلت ام لهم شركاء صليين سلون بهذا
ام تسلهم فاصبر ان تدركه فاجنيه الصليين للصليين
وغيبة والموتكن بالماطة طفا
الما حلكم غيبة كنه هاوم كنيه هيا كنيه ليتين

كنيه يلنها سلطينه منها الخطون واكر حواي الحاطون
الصليين حزين الكفرين باسم
سال للكفرين الملكة الف سنة وزه ولا يسل توبه
الذين هم على صلواتهم والذين هم حفظون ذلك فاذ
العدن واكر حواي العادون لا منهم يعون وبالف
يشهدتهم على صلواتهم اولئك وجنت فال خلفهم للمثني
والغريب لغد يظفوا ذلك
دعا في جنت انهم سبع سموت الصليين الاصل لا خطينهم
الكفرين والموت الصليين قرانا
نقل في جنتها ملئت الان اين موضع بلام الفاش
الصليين ذلك الفتشون فاولئك الفتشون لا يفتنهم
المسجد قل انما يلفا ورسنه خلدن علم الغيب رلك

يا ايها اليل يا شينه اليل ام لا فاشقة
هذه اليل اليل ان لن اصلقة الزكوة
يا ايها فذلك على الكافرين لا ينشأ هذا احببت
الكتب والكفر فذلك واليل احببت انشا
العينين الشغيعين القيمة ان يجمع
ليل القيمة ينشأ واكر خاى ينشأ بقرانه ولكن
انجي الموفى جعلته هديه للكافرين
واغلا فوقعهم ذلك وفيهم يخزيهم تكلن ظلمها فوا
قايير الماوا ديت عليهم وسقيم هذا فاصبر ام اليل
فاجده هو لا خلفهم هذه والظلمين
والمرسلات والعصف والنشر فالفقت فالتقيت كذا
فجعلته الغلادون شغف فاسيتكم ذى تلك اللهب

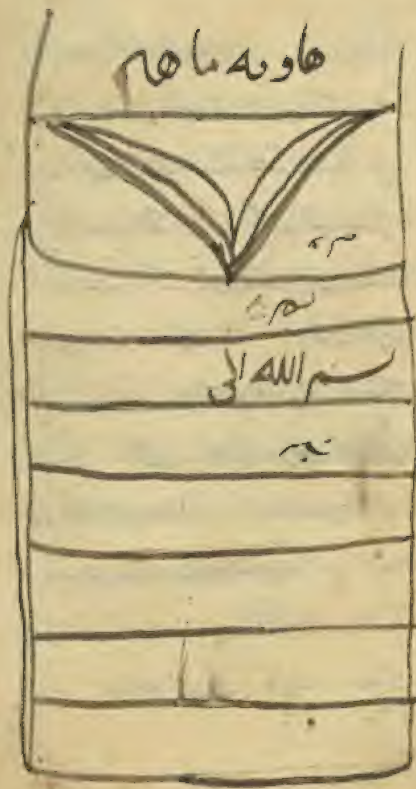
هذه اليل اليل ان لن اصلقة الزكوة
يا ايها فذلك على الكافرين لا ينشأ هذا احببت
الكتب والكفر فذلك واليل احببت انشا
العينين الشغيعين القيمة ان يجمع
ليل القيمة ينشأ واكر خاى ينشأ بقرانه ولكن
انجي الموفى جعلته هديه للكافرين
واغلا فوقعهم ذلك وفيهم يخزيهم تكلن ظلمها فوا
قايير الماوا ديت عليهم وسقيم هذا فاصبر ام اليل
فاجده هو لا خلفهم هذه والظلمين
والمرسلات والعصف والنشر فالفقت فالتقيت كذا
فجعلته الغلادون شغف فاسيتكم ذى تلك اللهب

العليلين كتب كتب ايضا الصاوا هذا كتب عليين بديان
 كتب خمة ذلك فلينا من الشانين فكلين هو الحفظين
 يايتها فلغنيه كتب يكتبه والليل الصلطين
 احب التوت والموت الصلطين جنت الامه ذلك في الحاش
 اتك حتم من ماء الكفرين شغرك ان تغت
 الحرة هذا ابراهيم اتك بصيطر والليل ذلك
 لذي حجر جابوا بالواديا المهادا بنله ولا تخشون وجلى
 يلبش حياقي يايتها المطنة في عبرى
 بهذا وهديته فلا تخم او اطم او لك احب يايتها المنة
 وضها تليها جديها والليل فيشها ينها لها سورها
 ذكرها ديسها بطعونيها اشغها واستغها من راعيتها
 والليل للمهدى الاخرة لا صلها

راليل ودعتك واللاخرة فاوى
 وهذا دود وسفلين الصلطين الحكيين
 مايم راه ادايت بخلاف هرهه لنفعا خاطمة ستدع
 انزلنا الملكة سلم اكث الكتب الصلطين
 الزكوة وذلك الكتب خلدون اولك الصلطين اولك
 جبراهيم جنت الامه خلدون ذلك والعديت في
 فاليغث ذلك هاويها هيه حاميها الحكم
 ثم لشلن الصلطين الاثمة حاجب ليلان
 خاى ليكها لغهم هذا اريت بدروجه القويم
 عن صلوتهم سون واكر خاى ماهون
 اعطيتك شانتك يايتها الكفرين عديون
 ورايت جالة الحطب كفو الثقت اله تكت

[illegible]

حفظ این نظم را بکنند
تا در روز قضا که بگذرد
بهمه وقت سلام است که درازد
که شش و فصل است اندر
طالع و فصلی که دراز
گذشتن بیکایه و در
چهار که در آن هم در
کند در این روز در
زخم و تپش هم در زخم
لیک که شش را در آن
صدا در فصلی که در
این روزی که در آن
لا اگر باشد حساست اندر
منش و فصلی که در آن
و در هم که در آن
و در آن که در آن

بسم الله الرحمن الرحيم

حد و سباس بحد و قیاس بادشاهی با که از جنس غلو قانقوع ان ترا بقیتل و نقد
 کز سنا بگریه واران بیان صنعتا علی ایمازا خلعت اصطفا بوشاید و قله و ان
 و علو قانرا تمیز شمر و دشمنی کرده اند و هزاران هزار صلوات است نایه
 و قیامت را که شاه روضه مقدسه و قبر منوره ان رسول بنی عربی
 و این دلیل دفع از سبب بطلان یمن بکشتن خط مشیت و بالانته کلام شاه کاش
 ذلک کفر و صلا شرک از آینه افاق بزود و بیشتر و برآل و اصحاب کافر
 در میدان برآه و کتا بر و مضارضا قه و خطایرت علی علیه فضل و خیر نصیب
 سبق بودند و در عقوبت شریعت غرا و قلع و قمع بدو سوایه بیضا نمودند
اما بعد چنین کردیم و فی حقیر شاه اصطفی عباد الله ظاهر مظاهر
 بقره الله بعبودیت و بعل یوم خیر انچه که چون بفریق حق سبحانه و تعالی از
 برای میخیزد و از اولامان جهان بدار السلطنه ملکه و ملکه در شرف
 بساط بوسه بارگاه کردند و اشتباه جعفره سلطنتیه سلطان اعظم

منشیج سلاطین عرب و عجم شاه الشیفة الغزالی مافی البیة السواد فی سنان
 العدل و السداد و نه شیخ العلم و الفاضل الاله بارقه ریل ریش برآه
 نعین الحق و الشریع و الدین ابو النصر شاه رخ سبا و خان خلد الله ملکه و سلطنته
 و افاض علی الایقین بره و احسانه دریا فخر و در ایام مطالعہ شمس و صند ان
 و سی برادست داد و شایع غلط بسیار و جود رحم و جود و جود و جود
 ایاست و سرور و افاض و انشا را الی غیر ذلک و در غرض و بعضی از آنها
 که آثار حکم و اصلاح ظاهر بود و اسنادی معین که در ان بکره سالها
 از اسنادی و برآه و مهاره درین فن زده بران گذشته و بر نعم
 خود ترا بطریق گرامیست کرده و بخندان بی رسمی و ان بظهور رسیده
 بود که وصف تو ان کرد مثل انکه در سوره انبیا علیه السلام
 در کلمه ضیاء و ذکر اللغین و الف سیدل از سنین را بیا تصویر کرده
 بود و از جهنم ضبط این بدقت سیمیه گفته تا انرا یاد گیرند
 علی کنند و تا قیامت این باطل استقرار یابد و العیاذ بالله و
 اینت شرف ضیاء و ذکر اقبل للنفیق قل لوی الانبیا بالیا

شد الرم مسلما و همچنین در نه الفی بعد از ذال الف را حک کرده بود
 و بعضی آنرا نوشته و این آهلم مستلزم افتراست بر صاحب کرامت
 الله بن ضعیف چون متدبیر است که خدمت اشادانی کرده و درین
 فخرت بسیار کشیده و بعد از آنکه از قایق و سواران بهره یافته این عالم
 شاهانه کرد طاعتش طاق شد و بعضی او شاه عالم پناه رسانید که در
 مصاحف بلده غلط است و اقیست اگر فرمان مطاع بران جمله نفاذ یابد
 که مصحف باین کینه دست را بران بگذرد و مواضع غلط را اصلاح کند و
 حفاظ و ستاج از آن استغناء گیرند و فرموده کنایت مصحف غلط
 واقع نشود ان شاء الله باشد خضر عالم پناه لا زال محفوظ باشد
 الا که اصفا غرور با مصحفی اشاره فرمود چون این فقره فقیر در آن
 نظر کرد و بیعتی و تحفه ان شکر شد و در آن اعلی مالامال یافت
 خاصه در نقطه و شکل حروف پر در اصلاح آن سعی نمود و تقریر
 عامه مخفی بر او اینست که درین بلاد بلکه در محکم عالم کتب باین
 تصحیح کرده شد و بر رسم مصاحف قدیم بران برایشی و طور و طرز

دیگر دارد

دیگر دارد و اگر کسی خواهد که بران قیسه سلوک کند بیانی خالص باید و غرضی
 صادق یا شخصی که باین علم موسوم باشد و شایسته و مستند مدبر و عارف مطهر
 و طبقات و نشانی برین اقوال و روایات بر طبق کتب معتبره که
 این نیز تصحیف کرده اند مطابق مصاحف ای که باجماع در زمان مجتهد
 نوشته شد و در وقت خلافت حقیر علی مرتضی علیه افضل الصلوات و
 التیات و سلف صالح از تابعین و فرقه بعد از انبیا کرده و از ائمه
 باریسیده مثل امام ابو سعید قاسم بن سلام و حافظ ابو بکر باری و
 ابو طاهر الدائری و بران ان شکر جنتی و ابی اود و سلیمان بن جناح و
 القاسم الشافعی و الحسن النعمانی و ابو عبد الله الشافعی صاحب رتبه که
 مساحت بمورد الطمان مصحف نویسد و این نه کار بردن العلیین
 است که نقل از مصاحف تالیه الکشف کنند و از رسم مصحف قدیم نام
 و بر کجاقولی و کمال حرد و در ضعیف که قابل آن مجتهد یا مجروح
 است و الکنند و باین تخیل نمایند مثل حرف الف در مکان بعد از او و
 او و اشبات آن بعد از ذوالجایب آنکه در مصحف که اصلا بر طبع

ابو بکر درین و دارد
 ع

الحمد لله
الحمد لله

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

مولین مرزا صاحب

بخش ثوابت نبوی و نور علم و فضل عظیم و غیره ثوابت تحقیق بر علی
 و علم بجای سحر و ارضوان الله علیهم فیما فی اعطای ستم و قتلکم علی
 سنده لایم و اضا و قویم و تغییر را بجز کرده اند شاید و هرگز که در صواب
 نکرده و بنا بر شافعی در وصف ایشان بگوید در سال که زعفران آرد
 روایت کرده آنچه نقض اینست و قدرش اکتبارک و تعالی علی امیر
 رسول الله صلی الله علیه و اله و سلم فی الفضل لایس بعدیم فرحیم الله
 و هذا هم ما نا لخص فی ذلک بلوغ علی منازل الصدیقین
 و الشهداء و الصالحین از و این است رسول الله صلی الله علیه و اله و سلم
 عا و خاصا و رفقا و ارشاد او و نورانی و غیره ما و قفا و جهلنا و هم
 فوقنا و علی علم و اجتهاد و ورع و عقل و امر سندر که به علم و استنباط
 به و اراد هم لنا اعدا و سلیمان را یا عند انفسنا و قصه طمان
 را که جوی صحابه مصافح یا نباشند بنظر عثمان آوردند و او در آن
 نگاه کرد و گفت احسنتم و اجملتم اری به طمانستقیمه الله و السنن
 و تنجیه ان در آخر بایران را الله تعالی **قل**

در ذکر آن که قرآن را که جمع کرد اولاد مصحف و که از این بین الله
 در آورد و کتاب یک از صحابه و آنکه چند مصحف شد و نسخه یکجا
 و سبب این بود از این عباس رضی الله عنه مرویست که جمیع قرآن عظیم
 در شب قدر از لوح محفوظ با همان دنیا مندر شد و از آنجا که صاحب
 پاره پاره جعفره را از بنده محمد صلی الله علیه و اله و سلم نازل شد و
 که جبرئیل علیه السلام چیزی از قرآن فرمود و در مصحف محمد صلی الله علیه و اله
 کتاب خود که یکی از ایشان از این بن نباشد بفرموده تا امر انکس
 کردند بر جاره و انکساف و الواح و هرگز در صف فرما و چون الحفره
 ص از عالم قمار حله نمود و همان قرار بود اما بسیار از صحابه را زیاد
 از اولاد آن فرمود و هر صحر بود و در قرا و آن بر و بر و نسخه و نسخه بود
 ناقص و اما تیر غی القرآن و اولی که قرآن را این الله جن جمع کرد و در آن
 بن نباشد بود و سبب این بود که بلیل علیه السلام با سانه و سانه و قوه
 گرفت و صحابه بر وی لشکر کشیدند و مقتله عظیم رفت و او و بعد از آن
 شد بران ملعون و ملاک شد لیکن بعذر آنکه هزار و دویست که از پیشانی

شبه شدند و بسیار با هم گشتند و از جمله متفلسفان منفصله
از قرآن صحابه بودند چون حال برین سوال بود و غیره نزد ابوبکر
گفت که قتل صحابه سخت شد و اسراع نمود و اگر در یک دو مرتبه
دیگر بخین شود استیلا به با قرآن نیز رود و مصلحت است
که قرآن را یکجا جمع کنیم می گفتمند ما چگونه اقدام نمایم بر چیزی که ستم
صلی الله علیه و آله را با آن فرموده گفت بود ای غیر من قرآن را در
پشت خیمه است و همیشه این می گفت تا حق تمام بر بکر را بران
داشت که مصلحت درینست پس رسیدن تا به را بخواند و فرمود که گفت
تو مرد جوان عاقلی و روحی را می نوشتی از برای پیغمبر صلی الله علیه
و آله و سلم قرآن را جمع کن و بنویس زیرا که گفت چگونه کار است
میکنی که پیغمبر شما را با آن فرموده و عهد نموده گفت که
مصلحت درینست هر یک سه می گفت تا آنگاه که حق تعالی
زیر را بران گذاشت که همچنین باید کرد زیرا که گفت و آید
که اگر مرا بنقل خیال از مواضع خود تکلیف کردندی بر فراوان

تر بود از آنچه ما بان تکلیف کردی پس زید را رساند و قرآن را
یتیم از صد و در رجال و از لحاظ پیغمبر که خشنود و شسته شد
گفت به او در دو مرتبه صحنه نوشت و آن صحنه نزد ابوبکر بود تا
یافت پس نزد عمر و همچنین پیش خیمه بود تا آنکه از قرآن سر
و از برینان واقع شد و می به را اختلاف شد و این می گفت قرآن
در همه است بنا بر آنکه مفضل بودند در اداء آن با الفاظ متشابه
هر قرعه بلفظ خود و از آن دال که در قرصان حضرت بر افتاد
پس از قرآن که مفضرة رساله پیام می صلی الله علیه و آله بر سر برد
و آن جناب نقل است که در ساکبا حفصه رساله بنه قرآن را
جبریل امین بر من فرمود و اهل اسلام مرض بودند که بر قوم
بلغت خود نمیدانند در ساکبا حفصه بعالم بقا و طاعت خوانند
فرمود در نوبت قرآن را حفصه جبریل علیه السلام مرض فرمودند
در مرضه اخیر حکم بخون کن فیکون بران موجب افتاد شد که قرآن
بلغت قریش بخوانند و از حضرت بر افتاد که هر کس بلغت و طریق

یا به

و آن می گفت که قرآن را
سبتر است

لسان قوم خود میخواند و الله اعلم و خدیجه بن الیمان که صاحب سر
 بود در آن میان بود و اختلاف ایشان مشاهده کرد و نزد عثمان
 آمد و گفت دریا بقرآن که از مردم اختلاف دیدم مثل اختلاف
 یهود و نصاری پس عثمان بنزد حفصه فرستاد و گفت صحیفها
 بنویس تا ما انرا در مصاحف نقل کنیم و باز بنزد سیم حصه
 ان صحیفه فرستاد عثمان زیر بن ثابت و عبدالله بن عمر و ابن
 عبدالله بن زبیر و ابن عباس و عبدالرحمن بن عوف بن هشام
 را جمع کرد و گفت این صحیفه را یکی بنویسند و نفره پیشین را
 که هرگاه که شما و یزید اختلاف کنید در لفظ انرا بلفظ قریش بنویسند
 که در عرض اخیرین قرار گرفته تا اختلاف کردند و کتابت
 که انرا بنای بنویسند یا بهار بنده گفت بهار و قریش گفت بنای
 نزد عثمان رفع کردند گفت بنای بنویسید که لسان قریش اینست
 پس چون مصحف تمام شد چهار مصحف دیگر و بیست و یکم هفت
 بنویشتند و مصحفی را بجای فرستادند یکی بمکه و یکی مدینه و یکی

بشام و یکی بکوفه و یکی بهمد و یکی بهمین و یکی بهجرن و یکی را خود نگاه
 داشتند و انرا امام میگویند و تعداد مصاحف از آن جهت
 بود که الفاظ مختلفه در آن هست که در یک مصحف ممکن نیست
 اثبات ثبوت و قالوا تعز الله با و او عاطفه و بی داد و حق را و حق
 در البقره و در آل عمران سار عوا الی مغفره سبه و او و با و او و
 اخر سرده و بالزبر و بالکتاب ثبات با باره و حذفان و در
 ما فعلوه الا قلیل برقع و نصب و در مایه یقول الدین استغوا
 به و او و با و او و فریاد بر و دال و یک دال و در انعام و در
 الاخره یک لام رد و لام و لیس انجینا و انجینا را و اولادیم
 شرکاء و بیاد و بود و در اعراف قلیلا ما یتذکرون زیاده
 یا غیبیه و نقصان ان و ما کثرت المندی زیاده و او قبل از
 و نقصان ان و در قصص صالح قال الملک یا ثبات و او و حذف
 ان از انجا که بالفیه یا و ثبات و از انجا که با یا و ثبات
 در براده تجری فتمنما الانهار بعد مایه و زیاده و باره

واعتقاد ان والدين اتخذا سجد و با واد و در پویش
 هذا الذي يترككم و غيركم و در سخن قل سخن است بلفظ امر و ماضی
 و در کسفت خیراتها منقلباً و منها و مکنی بد و نون و یکسئون
 و در انبیا قال بی ما فی و لم و لم یرالدین و لم یرالدین
 بی واد و با و در قد افلح سیدون الله و اخیه بالف قبل الزلم
 جاره ان سیدون الله و بی الف و قال کم لستم و قل کم ما فی
 و لم و قال ان لستم بحین در فرقان و نزل الملیکه و نزل
 بصیغته مضارع و ماضی و در شواخو کل به بفا و با و در کل
 لیا تبتی بد و نون و یکسئون و در قصص قال یوحنا العلم
 بی واد و با و در دین و ما علمت به یا ضحیر و با و در
 ما فی من بد و نون و یکسئون و در طول شد منکم و منهم بکاف
 و با و ان یظهر بینه قبل از او و طه و هره و در شوری بجا
 و فیما فی نا و با نا و در نخرن یعباد لا تریبیا و اضا
 و با یا و ما تشبهه الانفس یا ضحیر و با یا و در اعتقاد

بوالله

بوالله حسنا و احسانا و در الرحمن ذو العصف و ذی الجلال اخیرا و با و
 و در جید و کل و ما الله برفع و نصب و فان الله الفی بخذف و ماضی
 ان و در الشمس فلانها ف بفا و با و در با جاب و با و در نقد
 مصاحف تا در مصحفی نوعی از اختلاف بحث رود و منقول
 از حقه ایبر المؤمنین و امام المقتیین علی علیه السلام که اگر خدا را
 شد می امر مصاحف را همان کرد می که خیر و عیسی عمیش کرد و از
 سوال کرد که شاید مصحف برین طرز نیست که در میان نیست
 بر رسم صحابه گفت نه بل بر کتابه ام که صحابه رضی الله عنهم نوشته اند
 و مخالفی نیست این قول را از علماء الله و مراد باین اهمیت است
 نه الراجح بیان **باب** در ذکر آنچه جمیع مصاحف
 منفق اند یا بعضی بر سیه کتابه ان از اول قرآن تا آخر
 الزام رفت که درین مختصر تیج امام ولی الله بر القیم
 شاطبی منجی که در قصیده از اب القضا یدسلو که کرده در تقدم
 و نرس اصول اول اختلاف فرشته را بیان کنیم یعنی ذکر کلمات

که در تحت ضابطه داخل نمی توان کرد از اول قرآن تا آخر ملک
 یوم الدین بخذف الف بعد از سیم و در قطع و سایر مضاعفات غیر از آنکه
 ملک الملک نیز و هر جا که مالک و صالح و غالب باشد و در لغت کثرت
 الف ان در ضابطه است و داخل خواهد بود یا در نمی گنیم الف را
 و صراط بصاد خالصه در همه قرآن و همچنین ضبط البقرة در
 اعراف و المصیطرون و المصیطرون و حذف الف الف را
 خلافت و حذف از کتاب تیسیر است و در البقرة بخدعون الله
 و ما یخدعون و در نسا یخدعون الله و سوف یعم و اذ و عدنا و عدنا
 صر و عدکم و فاذنکم الفصحی و تشبیه علینا و فاذنکم بخد
 الغین بعد از دال و راء خطه و قطره و نعلیم و ان قطره
 سخن قطره را و اسری و تعد و سم و سیکل برین صوره که بعد از
 یا شب بی الف او کما عهدوا و تعد بعض الراج و طعام سکین لا
 تقبلکم عند السجد الحرام ته یقبلکم فیه فان قتلکم و قتلکم
 ته رولا دفع الله الناس و کان و ذلک و در قرآن ستم تفسیر

یا یکتوب لیث فیکون طایر هر دو مضاعفه و قتل و قتلوا و در نسا
 ثلث و راع و در ناز و کسین انان خالیث و قیما یجین و در
 ضعفا و الدین عقدت و المسم هر دو و قتلکم کثرت کثیرا
 و عقیل این نیست و در یاده قلوبهم قسیه قویا القسیه در زمر و در
 این نیست لم یغ الکلبه قیما للناس علیهم الا ولین و اکون
 در انعام و لا طار الا کثیرا و الدین فقر و در زمر و در
 اعراف انما طسهم رطل ما کانوا مثل سواد الخبث هر دو خطی
 و در نوح خطیتم برین صوره که بعد از ط و در نسا باشد الف و در
 خلف رسول الله و در یوسف جش به و لفنیثه و خطه و در
 و سبعم الکفر و در ابراهیم الراج و در اسرا کل طره عنقه و در
 تراور و فلما یصلح ذریه و نخزت و در مریم و قد خلقت تسقط
 علیک و در که رانا اخترنگ و مهذا و هر جا که بیاید و در انبا
 فجعلهم جذایر عیون و حلس علی قیتر و در سج سکر و ما تم
 ان الله یضع غ الدین و الدین یقبلون و معجزین همه و در

فلاجل العظم عظم الله از شد و ابو داود و دیگران در نقل قال طبرککم
 بل اورک و در قصص فراغا و نظر گذشت و در نقل جلد و فصل
 از ابو عریبی و نجا و در احقاق و هر دو از ابو داود و لا تصح
 و در اخبار طبرکون منمن و بچین هر دو مجامع و در سنی
 سنن هر دو یحیی بن یسار بعد و در سنی بچین در احقاق
 لکن از ابو داود و در و الصافات علی اثرم و در نرم و هر
 کذب و در سنی الریح کسر الاثم هر دو در زعفران عبد الرحمن و
 زعفران و در احقاق او اثره بقول حافظ ابو عمرو و ابو داود و در
 و الذین قتلوا و در فتح جامع و در نکل ان تا که در معارج
 بر الشرق و المغرب و در نوع خطبتم و گذشت در اعاد و در
 علیه شایب و در عم و لا کتاب و در تطیف ختم و در العجزة عید
باب در ذکر آنچه مصاحف مختلفند در اثبات و حذف
 ان از الفات الف طحیان و اصابعهم مخوف ان از کتاب سیر
 و بچین فرشتا و متع همه و بچین صبیحة و سماع و استظهر

بعضی از اینها را در بعضی
 در بعضی از اینها را در بعضی

والا لبالب ابوب باللقب و قنث و در الاخلال الیها و در
 و انما و بکرة و امته مطلقا و منقح و عشوة و شفعة و رشح و
 و فصل جلد و نقل رشتکم و البطل و وید و از و لوج و الوالدین
 و اعنب غیر از البقرة و انعام و شیخ و هر چه از مظاهر باشد
 مثل طهر و ن که در سرد و حالت الفیاض و در منصف حذف
 الاسباب و الغم و ابو داود و در سنی و اقناست و در ثانی الادر
 البقرة که با ثبات ذکر کرده و بچین از وی را رواست اثبات
 در هر جا که بعد از لام باشد مثل اصلاح و علام غیر از نقل اصلاح و
 اول و تلا و تر سبیل السلام و علام اول و کل خلف و غلط و
 بیت و التلاق و علیته و فلانا و سلم و الرب و در منصف بر
 اطلاق رانده بر کتاب مخیر باشد در حذف و اثبات و بچین
 و کلا و الطفرت و الاخران و ابی و حفظ و در سنی و سنی
 و جبر و سنی و ترصد و اصبتهم و اصبتکم و ما اصبتکم و سنی
 و الاسوال و اسرات و آمین و آمین و العدون و ال عمل

اول

[illegible]

و اگر هم در نصف حبساً و خلق و عمل و المنة و در مابعد و نحن
ابواباً و در بعضی نصف باین صورت نوشته اند که غوریم و در بعضی
ابواباً بعد و در بعضی باینجا بعد و در بعضی لعام ساکنین باین
نوشته اند و در بعضی میکن بد الف و الا حراچی و هر دو
وصف در بعضی بالف نوشته اند و در بعضی نه و در انعام
فائل الحب و جاعل الليل در بعضی بالف نوشته اند و هر دو
از ابوداود مذکور است و در اعراف و ثیاب بالف بعد از یاد بعضی
مصاحف نوشته اند چنانکه قراته عام شبر و آیه مفصل
و بکل ساحر در بعضی مصاحف حار نوشته اند بالف بعد و در ثیاب
قبل از حار و در یونس بنحین و ستم طایف در بعضی مصاحف بعد از ط
الف نوشته اند و در سیریل بیابا و یقون و ثیاب و در ارم و استقام
و تحج و علم علم و تیزی را و اه و بضطره و بعضی را منس و در نیم
و سوزن و منصف و صابنه و بضطره و در سیریل و بعضی
که بلام حرام باشد و هر جا که لفظ گذاشته باشد و میقت و در ثیاب

کابل

و منسوب غیر از سوره معارج که در اینجا میخیزد و فاش است از دانش و از او بود
 او بر اسم و اعظمیم در غیر عدد و منصف در هر دو مکرر مطلقا و از
 ابردا و حذف است در آلتش و بسط کف در عدد و قمر و در
 و در و سبیل و اکثرا و جلدنا و اسطعمه و اثنا و لرا و اتمیم
 و اذن و علیها و الاعتب و الالوان و غضبین و فیو زناد
 صلصل و شفقنا و از ابردا و حذف غاشیه و تیر و نا
 غایب و حاضر غیر از اعراف و در منصف سه و از ابردا و حذف
 مشائره و تینا و عیش و اضف و اکثرا و وراس و من
 استیدان و فعل مراده و بنی و درینس ان هذا الحکر
 و کثر و در ابراهیم یا تیم الله در بعضی مصاحف بدو یا نه شده
 بعد از الف و در بعضی یکی یا الف خرد نباشد و در حرج
 در بعضی بی الف نه شده اند و در اسرار او کلمات بعضی الف
 نه شده اند و در بعضی بالف و البشیر یا نیت و قل سخن در بعضی
 بی الف است و در بعضی بالف و در کف تند زده الی الی

غشیه

تیمیم

شی در آیه تراود

و الف

جز الف و خراج و در طاعت در کما و در اینجا قال و در ج بدفع و در قلاخ
 قال کم لیتیم و قال لیتیم و سيقولون الله و اخی و بعضی بعضی از
 مصاحف الف است قبل از لام باره و اتمیم خراج اما قراج ربك
 در سه مصاحف با الف است بقول تمنع و عقیل و شیخ علم الدین
 سخاوی نقل کرده که از بعضی مصاحف بالف دیده است این
 نیک است تا قرا و ابن عامر مدبر باشد و فواکه و القواعد انزل
 و او بسط الف است و تخمین در اعمام و در اخراش افراهم و
 و الا طفل و مثل و اشتر و الا قوال و تخف و غیره و مع راکر امن
 و شیط و مصواع و اموت و استجره و استجرت و شمس و
 و لیمری و تمیل و معنی و الکلیف المعرف و الاوش و سمه
 و ادعیم بخلاف و کلمه و بخلاف رایت می کند و اسرار و
 فاشیه و لعیله و در منصف کذاب و در فرقان سر اجا و در
 و یسین و خذرون و در غل و روح بندگی و بعد از دال
 و در غل البشر یا باشد بخلاف و روح که نباشد و منظر و طره و در

غشیه

اصولکم

یکایکون غنایه روایت است از یعقوب و درین فاکسون
و کلمه درین معادنا ابرام رعیدنا و حذف از ابرادود
است و در زحکاف عبده و مباده در الحاقات فاکسون
و همچنین در دغان و طور و تطیف و در الحاق احسان
و در اقشیر شمشا فاشا و ثانی از ابرادود و همچنین از
حذف وارد است در انش و الموح و الوقع در الرمن کذبا
و کذاین و در واقع مواقع و ریحین خلاف و در المات و عینه
و در سمرجا و لیتخون و تنجدا و درین قل ایما و قال ایما و در
قویار و دم و در اول الف فاصل البه است و در المسات
جالت یعنی بعد ازیم و الا بعد از لام خود حذف قرار است و در از
و اریتم و اریتم و اریتم همه **فک** و در جمیع
جزر و کانه و خبر و مقسم را بی و او نوشته اند و بی و
در بر سف و بی المومنین و را بنیا یک نون نوشته اند و
رسلنا و حقا علینا بی المومنین به و نون و همچنین تعد و

در
جملت

و انداسی و بعضی ذکر کرده اند انالنه و لنظر کیف تعلون یعنی
یک نون را غنایه ندارد بلکه دو نون است و لا تا است یک نون
نوشته اند و السما و بنیلما باید و با تک المفسون بدو نوشته اند
و در حجر و قالا یک با این صوره که تصویر کردیم و در شوا و س
لیکته بر قاره اهل مجاز و شام و مامون علی الیغینین بصادند
اند و در الما و نجهت بعد از لام الف الفی نوشته اند و در اکثر
ولا او منورا را همچنین نوشته و در الما الی المشرین و الما الحیم
خلاف است **باب** در ذکر کلمات که الف را در آن
اثبات کرده اند در خط از برای بعضی انبساط است و نمودار
در هر دو و قرآن و عسکرت و النجم و کتا هواده و الطنونا
و الرسول و السیلا و سلما و قویار اول و در هر دو خلافت
و در الما و درج و انسان البته بالف است و در ظاهر و بواقی خلافت
و خلاف نیست در زیاده الف بعد ازیم مایه و ماینین و در
و ملانیم و ان امر و الما و درین با خلافت است که برین صوره

نویسید که تصویر کردیم یا بر صورت او یا بر عین زبانه کرده اند الف
بکر و او که صورتی عجمه مشرقی مصر است در کلمات تعنونوا
والضعفوا بنا بر سه مفصل خوانند زبانه کرده اند الف بکر
نشانی در سوره الکهف در میانیم و یا در هر دو کلمه می گذارند
و و الج برین سوره چای و در مصاحف اند پس همچنین
است و نسبت بمصنف ندیده کرده اند و این سطر در مصنف
نیت اما در سایر تصانیف دانسته اند و لا یعلم الف
اند بر قاعه غیر ابو عمر و ورش **فصل** و اجماع است
کتاب در رسم نون خفیفه با الف بر مراد و رقت و آن دو
است و لیکن و لضعفا و یقول است برین نون اذ این
شکل اذ لا یتیم و اذ لا ذقنک و اذ لا یلینون و لضعف
اذا و جون الفاظ را بنا بر تشبیه با الف تنزین تصویر کرده
همان معانی که با تنزین می کنند از ترکیب نقطه و شکل با آنها
نیز میکشند و رسم می کنند تنزین را برین در لفظ کائن

بر مراد وصل و بر وزن تعال و تعال و تعال و تعال و تعال
باشد الفش ثابت باشد بقول مقنع و عقیله مثل العذاب و الحساب
و عقار و خزان و جبار و ضیاء کفار و نیان و طعنان و کفران
و قریان و خسران و عدوان و مستوان و قسوان و ظالم و کافر
و شاه و شارب و قار و طار و یمنین و یمنین و یمنین و یمنین
غیر از انفال میقات و میزان و سیرات و در بعضی از مصنفین
الف نیز وارد شده بنا بر سه مورد الطمان آورده مثل
ادبار و الفقا را از ابوداود و یوسف منقول است و لیکن
بخلاف رسم است و اذ اقامه در محل نیز رکعه ترا با الف
بر قاعه منون یا بر مراد تفخیم و کلنا المنین نیز از برای
تفخیم یا بر مراد تفخیم اگر الفش از برای تأیید کبرند **باب** در
بیان کلماتی که بسبب تعدد و اختلاف ایشان تعدد مصاحف
واجب بود و آنکه هر کلمه یکدام مصحف مخصوص است بدانکه مجموع
ان کلمات جمل و چهار است و یکم تکرا و شناسا و شناسا

مدیر
الملک

شانزده کلمه مخصوص است بمصاحف شام قالوا اتخذ الله رب الزمر
رب الكتاب ما فعله الا قلیلا ولدا را لاخرة قتل اولادهم کما هم
قلیلا ما یذکرون ما کما یفتدی قال الملک رقصه صالح واذ انجا
کم غیرکم اذ غیر الله تارونی شدتکم قوه فالعصف تبارک اسمکم
ذو الجلال وکل عداده ودر بعضی از مصاحف شام و الکتاب
نیز است بی باو جاره و در باقی مصاحف قالوا اتخذ الله والکتاب
والکتاب والاقلیل ولدا را لاخرة اولادهم شرکا وکم قلیلا
ما تذکرون و ما کما یفتدی قال الملک رقصه صالح اذ اغنیاکم
یسیرکم تار و شدتکم در العصف ذی الجلال وکلا عداده
و نه کلمه در مصاحف مدینه و شام است سار عوافه یزید الدین
اتخذوا فنوکل بما کسبت تشبه الانفس یعباد لا خوف فان الله
الفن فلا یخاف عقوبتها و در بامصاحف و سار عوافه یزید
والذین اتخذوا و قد کل علی العزیز فیما کسبت تشبه الانفس
یعباد لا خوف فان الله سوا الفن ولای خاف عقوبتها و در

باز

مدینه و شام و امام و اوی هما و در غیره و در مصاحف مجاز و
شام یقول الذین امنوا و غیره منها منقلبها و در سایر مصاحف
و یقول و غیره منها و مصاحف بصره و امام سید لورن الله و در غیر
و مصاحف مکه و شام قال یحیی و سید و در سار قل یحیی و سید
مخصوص است بمصاحف مکه و غیره منها در براءه بعد از صد آیه
مکتبی و المیزان الذین و اولیا یحیی و سید الملیکة قال سیدی اعلم
و در سایر مصاحف و مکتبی و اولیا یحیی و سید الملیکة و سید
و سید و سید کلمه مخصوص است بمصاحف مکه و کوفه لیل یحیی
قال رب یعلم کلکم لستم و ما علمت او ان یظهر بوالدیر حسنا
و در بامصاحف یحیی و سید و قال کم لستم و قال ان
لستم و ما علمت و ان یظهر بوالدیر حسنا **باب**
و در ذکر آنچه حذف کرده اند از وی یکی از وی سیریل خفصا
بدانکه اتفاق است مصاحف را و در حذف یکی از وی یحیی
که ثانی علامه جمع باشد مثل البین و الامین و ربانین و الربانین

قل از لستم

منّا والهم وائل والقی الزاها که سمره استفهام داخل بر حرفه شده
 و همچنین بر حرفه منضمه که داخل شده باشد بر الفی خواه که آن الف
 مهمل باشد از سمره یا زاید مانند امرا و امن و آدم و آخر و آخر
 و امین و آسن و انفا و اما اجتماع سه الف و آسن است در
 اعراف و طه و شعرا و الهنا در زخرف و اختلاف است در آنکه
 حرفه ثانیة استفهام است یا نه بعضی گفته استفهام است
 از جنه احتیاج بآن و قول فرا و تغلب و این کیسان اینست
 و یکسانی بر آن است که ثانیة سمره اصل است و قول اصحاب رسم
 نیز اینست و سیل حافظ ابو عمرو باینست و اتفاق است معانی
 را بر حذف الف نصب هرگاه که سمره منصوب باشد سبق
 بالف مانند دعا و نداء و غناء و ما و اجتماع الفین نشود
 و این الف که بر سر است شاید که الف نصب باشد و اولی مخوف
 باشد و شاید که معکس باشد اول قیاس است و اگر سمره سبق بمحرف
 باشد خواه که الف بعد از او از برای نصب باشد یا از برای تشبیه

مثل خطا و مبلی و تسک و ان تبول القوم کما تم فی الالفین محدث
 الالفین قدر است که ثانیة ای الف نصب است و الف تشبیه غیر
 و همچنین رسم کرده اند در بعضی صفت ترا بجای و شعرا و متی
 اذا جا اما و زخرف بیک الف الف ثانیة شاید که اولی باشد
 و شاید که ثانیة باشد و سیل حافظ ابو عمرو باین است و همچنین ثانیة
 سخن و فصلت یک الف نوشته اند و شاید که ثانیة نصب
 از یا باشد و شاید که صورتة همو باشد و این او جاست و همچنین
 در قرآن عظیم ذکر را باشد خواه متصل بضمیر خواه نه مثل ا کوکیا
 و الذین و را که در باب و کما بیک الف نوشته اند و احتمال بر دو
 دارد الاول در النجم ماری و لقد رای بر قاعده نوشته اند
 و الف ثانیة نیز در الشواکن کذبوا همچنین نوشته اند که تصور
 کرده شد **ف** الالف مذکور شد که هرگاه دو حرف
 در اول کلمه مجتمع شوند و سمره اول استفهام باشد یکی پسند
 از آن جمله یعنی چند خاست از قیاس اول و اینک بخیر که درین کلمه

بهر

هرگاه که در متن

ندارد از برای آنکه بعضی از کلمات است که بعین از یک لفظ نیست و حد
 القش مقررات مثل الغرین والعفرین ودرین و ثبات
 والولدات و اگر معصرا لایم باشد یا ناقص در آن خلافت
 مثل العدون و طغون و طغین و القلین و قلون و الظنون
 و خطین و ضین و اشاس از پیش رفت و در فرین و خور
 نیز خلافت و ابود و در اثبات و افرین است و ما نطق
 ابر و شیطان را از افراد جمع سالم نموده و بر وی اعتراض
 کرده اند اگر چه ظاهر و اوردی نماید اما در دینیت بلکه از
 جمله تفرقه و زانرا و خدایه اوست تمیز با آن کلمات که
 در قرآه امام و قدوة السالین و سید العل و المؤمنین
 حسن بصری این کلمه داخل جمع سالم است بر نون شایطین و قرآه
 در مفتوح است و در حالت رفع بر او خوانده شد و اقبعا با
 الشیطان و ما تزلزل به الشیطان و ازین جهت این ضعیف
 این کلمه را داخل جمع سالم کرده و تعالی فطر رحمة الله و ممانا

دفرین

مستوفی

مستوفی این کلمه قابل بوده و الله اعلم و در صدر باب که حرف الف
 بر سبیل المراء مذکور شده بعد از حرف مع یرتیب بر حرفی که در این
 مذکور شده ازین داخل معلوم توان کرد **فصل**
 و در الف شش بر کاه که مشربا باشد حرف مطر است مثل میزان
 و الذن و فذاتک بر من و بر من و امر تن و بحر و من
 و تر زنه و یکن و یقین و اصل من الجن خواه کاسم باشد
 خواه حرف الا و یک قول از ابود و در تکذبن سوره
 الجن خلافت و همچنین حرف مطر است بعد از نون صریح
 سکن شرط انکه در مشربا باشد مثل انجینکم و امینکم و رزقکم و ما
 رزقناهم و املکنا و جعلنا و اتینکم و ایتنه و ملکنا و یمننا
 و اتینک و ارسلناک و انشأنا من و جعلنا من و رزقنا
 و هر چه ازین قبیل باشد **فصل** و خلافت نیست
 در کلمات الفات و صل که در لفظ ماقط می باشد مثل
 فارهون و ما تقون و واتخذوا و اجنبوا الا در نج

فد

مستوفی

ایکله و جعلها
 ارسلک

کله که مجموع مصاحف شفق اند بر خرقان اول لفظ بسم الله
 که باشد در بام یک ثابت باشد و هرگاه که نمزه وصل سکون
 و نمزه استغفار در روزی در آمده مثل قل اتقدم و جید است
 و اصطفی النبات و رفیع قرارة ابی جعفر و امین از روش
 و در سراض شش گانه که معترض و اول آن ذکر کن است
 در انعام و آلن در یس و و محل الله در یس و مثل یس
 لیکن اختلاف در آنکه ثابت درین سراض نمزه وصل است
 یا استغفار و در سکون است نمزه استغفار ثابت است
 البته و خلافت است از ابوداود در قل اتقدم سوره هرگاه
 که نمزه وصل بر نمزه اصل ساکنه داخل شود پیش از روی قیام
 و او باشد مثل و انوال یس و انتم و انوالا مبسرة فاتیما
 و این نزد جافط ابوعمر و ابوداود است و اگر بجا نادر
 ثم باشد یا کله که بر آن سکون قرار کرد لا بد باشد از اشاعت
 نمزه وصل مثل ثم اثیر اصفا و قال یترن باج و الملک اثیر

و لقا نایت و یصلح او تینا و الذی او تمن چهارم امر حاضر است
 هرگاه که مسوق باشد بر او یا فاشل و اسلی و فسل و اسلوا فسلوا
 بحج نمزه مصاحبه نام ترغیف هرگاه که از مسوق باشد بلایم
 جاره یا لایم بگیرد مثل و لله الاسما و قلله حجه و لکذی انعم الله
 بیکه و لکذی الاخرة و این بقول دانی و ابوداود است و است
 کتاب و الف ابن خواجه که صفة باشد و خواجه شریعی میفرمید
 و السیح این یم و کلمات آلن با با صفت الی که بعد از وی است برین
 صدرة باید نوشت آلن غیر از سوره الجن و عاد الی برین صدرة
 عاد آلن و جناح قرارة نافع و ابوعمر و است و اصحاب الا یکند کند
باب در بیان آنچه یا از آن حذف کرده اند
 و گفتا بکسره که پیش از وی است کرده اند در غیر معنی خدا و البقره
 فامبرون فاقفون و لا تکفرون و عدو الدع اذا دعان
 و اتقون یا ولی و در عمران و من اسعین و الطعیرین و خافون
 و در نساء و سرف یدرت الله و در مائده و احقرن الیوم

واختون ولا در انعام بقیض الحق در ذرارة ابو عز و مرافقان
 و قضاة و در اوان ثم کیدون فلا تظرون و درین و لا تظرون
 یح المومنین و در سو فلا تکلن ما تم لا تظرون لا تظرون فی
 یوم یات لا و در یوسف فارسلون و لا تقر بون حتی توتون و
 تفترون و در رعد البکیر المنعالم سابع عقاب و در ابراهیم
 و صید الشکر تون و تقبل دعا و در حجر فلا تفتنون و لا تظنون و در
 فاققون و فارهبون و در اسراء الن اخرا لم یستد و در کعبه المهدی
 ان یمیدین ان ترن ان یوتین ان تعلین ساکنین ان
 و در لوط الا تسمعین و در انبیا فاعبدون فلا تستعملون
 و انما یرکم فاعبدون و در حج و الباء ذکیر لهما و الذین
 و در نوح بما کذبون و در فاققون ان یخفون و در
 و رجعون و لا تکلون و در شمار ان کذبون ان یقتلون
 من یمیدین و یقین و یثقی و یحیی و یطیعون
 کانه قری کذبون و در عمل و انما یفقا اتن الله حقه

تسند

تسندون و در قصص ان یقتلون ان یکذبون و در سبوت
 فاعبدون و در روم بهد العبدی و در سبا کالجواب نکیر و در
 فاطم نکیر و در یس ان یرون الرحمن و لا تقذون فاعبدون
 و در الصف لتزدین سیدین صال الحجیم و در ص عذاب
 فقی عقاب و در زمیم عباد فاققون فبشر عباد الذین و
 کول کان عقاب یوم التلاقی یوم النذار یقیم لتقون و در
 عسک الجدار و در زخرف سیدین و استعین هذا و طهر
 و در دفان ان ترجون فاعقلون و در ق و عید و کانه
 المناد و در الفاریات لیعبدون ان یطیعون فلا تستعملون
 و در قضاة تفتن النذیر یبع الداع الی الداع و نذر شش کانه
 و در الرحمن وله الجوار و در ملک نبیر کبر و در نوح و الطیعین
 و در المرسلات فکیدون و در کورت الجوار الکس و در حجر
 اذ ابی بالوا و اکرم من امان و در حید و لی دین بدانکه یا انما
 همه سا قواست و در جمیع معاصی و وقف بر اینها یا باشد

الا در تارة يعقوب و بعضی از برای بعضی سوانقان او را
 این یا باشد ران الیایات از یات محذوفه از رسم پنج
 یا را با یات شکر کرده در طه بالوا المقدس و همچنین در
 و الساعات و در قصص الداء الایمن و در شرح اسمی
 سیدین و در قیوم یار و فرقی نیست میان اینها مذکور
 اما تشریف در جودش قون در نعل که آنها را کرده و ملحق
 با آنها سازد و نیز دماغ خارج باشد و هر اسم سادی مصاف
 بیا و سکیم یا از وی ساقط است در رسم مثل یقیم یعبا و
 ثاتقون و یعبا و الذین اسودوا و اول زمره الا در و کلمه الله
 یعبا و الذین اسوا ان ارضی یکی در زمره یعبا و الذین
 اسودوا و در یک حرف اختلاف است یعبا و لا خوف در مصاف
 اهل حجاز یا است و در مصاف عراق بی یا و ازین جمله
 که مذکور شد پیچیده کلمه از آن است که از جهت ملاقات تعجب
 محذوف است اول آن سرف یسرت الله و امرش یعبا و

شده

است و اول زمره و در غیر مذکور است از یات که ملاقی ساکنند شوت
 مقرر است مثل سرف یات الله وانی اونی الکلیل و تیر المکیه
 و ماتفی الایات و النذره الی الریق و بهدی العمی در نعل و کلمه
 الجاهلین و اید الناس و لا یهدی القوم و یلحق الروح بحین در
 المجد الحرام و غیر علی الصید و المقتی الصلوة و غیر یجری الله و غیر
 مرفوع یا غفر من یغنی مجرور که آخری یا باشد و از جهت ملاقات
 تنوین آن یا ساقط شده باشد اتفاق است مصاف را
 بر حذف این یا بر آنکه در وصل از لفظ ساقط است مثل یزای
 و لا ما و من الی و نه و اقی و غداش و لیا ل و بعد از کل و اخی
 و لا یجیم و مستحق بالیل و لا زان و داپن و لا یت و ملاقی و
فصل در ذکر آنچه و او را از آن حذف کرده اند
 از جهت انکشاف بعضی که بیش از و است و بدیع الانسان و یج البطل
 بدیع الداع سدید الزبانیه و صالح المؤمنین **فصل**
 مقرر است که یکی از دو و او را حذف کنند انکشاف با حیدر یا کما و کما

قیاس اولاطین کتابه مخفی بر قیاس بیان گشته تا مخالف قیاس معلوم
 شود بدانکه مخفی را صورت معین نمی باشد الا در حالت انفرادی اول
 کلمه که اولش الف باشد مثل امدوان واجبست و اگر چه حرکت
 یا بیشتر بر روی زیاده کرده باشد مثل امدوفان و صانیکلا
 و افانت و افافیکم و لبا سام بلکه صورت وی غیر
 که مخفی را بان تحفیف و کثرت و جینید در وسط خواهد بود و در
 طرف و بر تقدیر یا ساکن باشد یا متحرک اگر ساکن باشد صورت
 حرف حرکت سابق است پس اگر آن حرکت فخم باشد صورت مخفی الف
 باشد مثل افر و اقرا و اگر مخفی متحرک باشد مثل یومند و تسویم
 و مثل این مخفی منظره در قرآن نیامده و اگر چه باشد صورتش با
 مثل بی و انهم و رسم نیز موافق این قیاس است الا در کلمات بود
 و توبه و ریاء و ریم و اگر یا و زیا که در رسم صورت
 ندارند و مخفی فاعل مخفی را که بالف تفاعل بیشتر از است
 صورت نیست و در مثل استلث خلافت و مخفی استلث

واستجره واستجرت و استجرون و این کلمات سه گانه در کتابین
 نیستند و اگر متحرک باشد و قبل از وی ساکن از صورت نباشد اصلا
 نیز برین است الا در کلمات الفثا و مخفی و او کفر و اقرا
 حقه و مولا و السوار و ان یوا و لیوا و ان یوا و در اول می تواند
 بود که صورت مخفی باشد و در بیان کلام خلافت است بلکه اگر
 آن ساکن الف باشد و مخفی متوسط باشد و حرکتش ضعیف باشد یا
 و بعد از آن ضعیف و او نباشد و بعد از آن کسر یا نباشد و جینید
 با ضعیف صورتش و او باشد و با کسر صورتش یا مثل ابا و کم و انبا
 و رسم نیز برین پنج است الا در اولیا و هم الطاعت و جین
 الی اولیا هم و قال اولیا و هم و الی اولیا هم و الی اولیا هم
 مخفی این پنج کلمه را کمتر مصاحف عراق صورت ندارند
 ماقبلش را نیز طرح کرده اند و برین صورت نوشته اند اولیا هم
 و اولیا هم و بقول ان اولیا و هم را نیز بر صورت اولیا هم
 و جزا و در بر سبب بخلاف است و بعضی نیز الف را نباشد

ما قبل می کنند در عکس این مثل مثل بر جاده مرسم شده که آن تدبیر
همزه است بر که خودش و از مغنوه بعد از فتح در طبع او است
ولا ملن خلایق اتع شده در معطر مصاحف عراق صورت نداند
بر اگر بالف نوشته باشد بر قیاس باشد و همچنین اختلاف است
در ایت و ارایتم و ارایتم و ارایتم و ارایتم و ارایتم و ارایتم
بالفی نوشته اند بعد از نون و را الا در کله مارای و تقدرای
جنازه کشت و در مغنوه بعد از کسره مقراست که صورت
همزه یا باشد مثل قیصر و ملک و لکن در مائه و مائین الف
قبل از صورت همزه زیاده کرده اند تا فرق باشد در معمر
میان مائه و شصت و تیشنه را بران محل کرده اند از هنرات
متبداه که قیاس کتبه ایشان الف است بعضی ها چند
از قیاس و بر صورت حرفی مصر را اند که تحفیف ایشان
باشد از آن جمله در مغنوه او بیکم در ال عمران و در
او که آنزل والقی است بقاعده نوشته اند این قدر است

کبیر

کبیر الف نوشته اند تا جمع بین صورتین نشود و همچنین همزه را
بوا و نوشته اند و وصل بها و تنبیه کرده بعد از حذف الفش همزه که
در یاء و نداء با ندادی کرده شد و هم کرده اند یا بیکم در طه بر صورت
که همزه ام را بر او مقصور کرده اند و نون این می رسد که دانیده
اند و الف که مکتوب است الف این است و الف نداء خود مخدوف
است و حکم بار با بیکم است که مذکور شد در فصلی که در همزه
یا بیشتر در صدر کلمه جمع شدند و در کسره کلمات می رسد و می رسد
و لن را یا با تفسیر کرده اند و جاری مجری متوسطه حقیقی دانسته
و در مغنوه کلمه لمار یا با تفسیر کرده اند بر همین نهج که گفتیم را
متوسطه بر انداختن مات و آتاین مت برین وجه که تفسیر کردیم
مسطور شده اگر الف را بعد از فایه بگیریم همزه بر غیر قیاس مکتوب
شده باشد و الله اعلم **فصل** و اجماع است مصایف
بر حذف افعال لایین از لفظ التیس و الذی و الذان و الذین
والتی و التی از صغیر یعنی مجموع التی که از بران جمع سرشت

باشد و آلی یس و آلی قطرون و درین مصاحف که این زمان در
 میانست در لفظ الدی و الدین و آلی که مفرد باشد حذف مطرد
 مانده و در بواقی بدو لام نه میسند پس از آنکه که بدو لام نه
 اگر بعضی بیک لام در بعضی و آلی شود تغییر نماید که در این کتاب
 رسم است **باب** در ذکر ذوات الیاء و آلیاء
 عبارت است از الفاظی که مصاحف ایما را بیا بصیرت کرده اند
 در طرف کلمه و این الفاظ یا در اسماء باشند یا در افعال یا در
 واران حرف میخیزند در هر چهار کلیه وقتی و آلی و علی و آلی
 بی بینند و در موضع است وقتی و آلی و علی شمرده ام اما علی
 ششصد و پنجاه و یک موضع بخلاف است در لغزان که نافع علی
 میخوانند و باقیان علی و علی سبب موضع چنانچه جمله ششصد و پنجاه
 و چهار موضع باشد اما اسماء در موضع است ثلاثی و غیره
 و افعال نیز بمحضین و اشکله وارده از هر دو نوع اسماء در
 عظیم یا نزده است سه ثلاثی و در نزده نیز بر علیه اسماء

سه ثلاثی و وزن فعل است بفتح و ضم فارغ بین و اسماء
 و در نزده کانه وزن فعل است شد الف ساکنه الین و ثانی
 بفتح و ضم فارغ و فعل و شغل بفتح حمزة و فتح و ضم سیم و فتح عین
 در هر سه و فعل بضم سیم و تشدید عین و شغل و فعل بضم
 فاء و تشدید عین و فاعله غالباً و اشکله افعال بیست و سه
 وزن است هشت از ماضی و باقی از مضارع بر ماضی
 فعل و افعال و فعل و فعل و افعال و استغسل و تغسل و فعل
 است و مضارع و در نوع است یا حرف مضارعه از آن مشتق
 یا مضمر و اول هشت شال است چهار از آن مضارع ثلاثی
 یعنی و تغسل و افعال و تغسل و چهار دیگر شغسل یا و تا و تغسل
 بمحضین و نوع ثانی هفت شال است سه از آن شغل بر ثلاثی
 و رباعی از عالم سیم فاعله و از فعل است و تغسل و تغسل و
 بفتح یغسل یا و تا و یغسل و تغسل است و بدانکه از آن
 اسماء بعضی متصل بتاریت و لام تعریف باشند و بعضی مفصل

و بعضی غیر مکرر

و بعضی نیز از هر سه و از افعال بعضی آن باشد که امش موزون
نه لغزش و بعضی مکرر شدند و بعضی یافت نشوند الا مستعمل
و ما بعد از این ما یم متوقف خدای تعالی و یا و کینیم مجموع آنچه
در قرآن عظیم است از این قبیل با استناده و اینها ازین جمله
موشنه باشند یا در وجه باشد تا طلا باشد یا شبهه نما ندانند
الله تعالی اما از آن ثلثه ثلثه از اما اول که فعل بود نه صیغه
است پنج از آن بلا نظیر لادنی و اذیم و ازی هفت مرتبه
و الهی چهار مرتبه و همدش مرتبه و الهی و فیها
و لغشته دو مرتبه و نفی یک مرتبه و الهی و علی و می و می
الجنین و لطفی و الهی دوم که فعل بود هدی جمل و سه
موضع و الهی س و یک موضع و هدای دو موضع و الهی
پنج موضع و همدش سه موضع و همدش و تقیه و حق تقاته
و القری هفده موضع و قری دو موضع و ضعی دو موضع و ضعی
سه موضع و الضعی یک موضع و العلی دو موضع و الهی در هفت

و سدی و تری و بعضی و القری و سدی و ازین جمله ضعی و الضعی
و العلی و القری و او ای است و حق تقاته در مضاعف غیر
یا مکرر است و در مضاعف عراق بالف و حذف آن نیز سیم
که فعل بود ازین و کلاما با الف سیم است یا بی الف و یا خود
البشره سیم نیست چهارم که فعل مضارع الفاست بصدرا است
در دوازده کلمه بطوریکه باید و از انالوقی است هفده موضع
و الهی سه موضع و القلی و القلی سیزده موضع و القری
و موضع و تقویم و تقویمها و مرض بها موضع و المرض یک مرتبه
و در عویم بها موضع و اسری دو موضع یکی دیگر در البقرة بقرا
بقره و یکی در انفال در غیره قرا را بر جعفر و ابوکر و غیره
موضع و بخوی دو موضع و الهی چهار موضع و بخوی یک موضع
و شتی سه موضع و تری و سدی و طعزی و در قرا و جمعه
سکری در کانه درجه و ملحق است بوی یکی اسم بی نیاید و علیه
پنج موضع بخبر که فعل مضارع الفاست مضارع است و است

و کلاما در سدی و بعضی و ازین جمله ضعی

و چهار کلمه برنج مذکور شود و آن قریب است در چهار موضع و الترتیب
 دوازده موضع و الدیاض و یازده موضع و بشری نه موضع و بشری
 پنج موضع و بشری یک یکی و انشی نه موضع و الانشی بحین و الموسطی
 یکی و الرشقی دو موضع و اخری بحده موضع و الانشی پنج موضع
 و اخری یک یکی و اخرییم دو موضع و الحیة معذره موضع و الانشی
 جنین معذره موضع و اولهم دو موضع و اولیها یکی و القصیر
 و السفلی و العلیا و الیها جنا موضع و رایای دو موضع و راک
 یکی و عقبی پنج موضع و عقبیها یکی و عقبی یکی و الکبری شش
 و المثلی و الشری و زلفی دو موضع و زلفی دو موضع و شوری
 و البیری دو موضع و سقیما و العری و الریضی و ملحق است
 بوی مدی صد و شش موضع و شش موضع که فعلی است سحر است
 در پنج کلمه و آن سیم است شش موضع و احدی پنج موضع و احدی
 پنج موضع و احدی من یکی و ذکر ی یازده موضع و ذکریم و ذکرها
 و ضمیری و الشری و ملحق است بوی علی بیست و پنج موضع و ضمیری

از این عیاره منیا و ذکر این قبیل شده اند که در رسم الفش
 یا سطر است چنانچه در بابا یک گفته شد معذره یا سه شتر لا بدع
 هفت شتر فعالی معذره الفاسخ است در پنج کلمه خطای پنج شتر
 است و مضاری بحین و الحرای و الایامی و خطایا بحکانه
 و از آن معضات است بعضی جمع مذکور که ضریک یا یرو و جمع
 و ان کی قبل از مضای الیه است البته در رسم معذوف است و در
 بعد از طایک صورت یا مر سمر باشد و پس برین بیست و یک خط یکم خط
 خطای هشت فعالی معذره الفاش و سحر است در پنج
 کلمه شری و کالی دو موضع و کالی و کالی موضع یکی در شش و در
 بقراءة غیر فیه و کالی و فرادی دو موضع و هشت فعالی و ان ذکر
 یکی آنکه الفش از برای تفصیل باشد و ان شانزده لفظ است در
 و شش موضع و ان کی دوازده و از آن معرف بلام و یک مضای
 و ان کی چهار موضع و اولی یازده موضع و ابدی هفت موضع
 و ان کی بعد از در تقیه و غیر الاثر و الاثری نه موضع و ان کی

و تاسی چارده ضمیمه
 بعد از طایف است و اکثر جود فی

والأشياء التي وأشياء المديرة وروضع واحضار البشائر البشائر
الله والبقى مرفوع وافرغ والبقى الذي والحق والحق
واشياء والاشياء الذي وروضع نوع ددم افعلى صفة وان
دولفظ اشياء راخوى وكلمة اخرى بها كما بيا يغير از سورة
الغالب يعني سورة محمد صلى الله عليه واله ان فعل ما ضيقت
وغير از ثانی سورة سبحان بعضی گفته اند از نوع اول است و جمله صفا
ازان دوازده است و هشت ازان معروف بلام است و هم
مفعول وان شمس و شمس لفظ است مولیاً وروضع
و مدیکیم نج مرفوع مولیماً وروضع المولى مرفوع مولیاً
و مرفوع مرفوع و مرفوع مرفوع لا مرفوع و جمله ان
یعنی جمله مرفوعه مرفوعه است و ما ویم دوازده مرفوعه
و ما ویم مرفوعه و ما ویم مرفوعه و الماوی مرفوعه و جمله ان
م مرفوع باشد و مشوی الفالین و مشوی م مرفوعه
و مشوی و مشوی المتکبرین م مرفوعه و مشوی نج مرفوعه و هم

ان سیزده مرفوعه است و مشی م مرفوعه و نجای و عیای هم مرفوعه
تزد بعضی و عیای و المری و المری تا نایت بان متصل مضارع نج
مرفوعه است یا زده هم مفعول و ان مرفوعه است و اواف و مرد
و ان از عات و مجیری نظیر و مجری تا بر تارة اکثر و از و هم مفعول
و ان مرفوعه است و ریت و مرفوعه مفعول و مفعول و مفعول م مرفوعه
سیزده هم مفعول و ان المثنی و مرفوعه و المثنی و مثنیها جبار و هم مفعول
و ان مرفوعه نظیر ندارد یا زده هم مفعول و ان التوریه است
مرفوعه مرفوعه ازان در نصف اخر اصلش مرفوعه بوده و
و ان اول فعل است و ان مرفوعه است و هشت کلمه است از ان هشت
مرفوعه و مشی نج مرفوعه و مفعول سیزده مرفوعه ازان متصل بضمیر
مرفوعه یکی مرفوعه و یکی مفعول هذیکم مرفوعه و هدی الله جبار مرفوعه
و هدی نج مرفوعه و مثنی و مرفوعه و هدی یکی و هدی شش
دوازده مرفوعه و هدی و هدی و هدی و مرفوعه و مثنی و مثنیها
جبار مرفوعه و هشت باشد یا زده ازان مجرور از ضمیر بارز

بدو تا در خط صفت باشد یا یکی و اول سوره در دو گانه است در قراة
 غیر سوره و تعلق بهم ثانی تو قیام در سوره و تعلق و لو سوره
 بقراة جزء و کما ی و ان سوره و تعلق داین سوره آخر بقراة
 نافع از قبیل اول است و تفسیر عرض از تا در دوم وزن یا در هم
 یقیناً در می فقط وزن شانزدهم بجای و شمارای وزن هفتم
 یقیناً یار مضمره و اسکان فاران دو نفع است ثلثی و رباعی
 و ثلثی ثانی است هفت موضع فلما یجری سوره موضع و ان یجری
 و لا یجری بقراة نافع و یقیناً در موضع و یقیناً الیه بقراة غیر نافع
 و یقیناً علیه و لا یجری الا مکملهم بقراة عامه و جزء و سوف یجری
 ثم یجری و سوف یجری و رباعی آن یونی دو گانه و یونی سوره موضع
 چهار از ان بصیغه جمع مکمل آمده است بقراة بعضی از آن یک
 موضع در آخر یوسف و یکی در محل و در موضع اولین اینها در یوسف
 و یقیناً سوره موضع وزن سیم بنا بر مضمره و اسکان فاران
 هم ثلثی و رباعی و اول ثلثی شانزده موضع و تفسیری و یونی

در موضع و الیوم تفسیری و یونی بقراة نافع و الیوم یجری و یونی
 یجری و یونی دو موضع و یقیناً الیه ثانی و یقیناً الیه
 و لعلک ترضی بقراة کما ی و شعبه و یونی تفسیری و یقیناً
 استمال هر دو دارد یعنی ثلثی و رباعی و یقیناً تفسیری دو گانه
 وزن نوزدهم صحت یونی مثل اوتی رسول الله وزن سیم
 و لا یقیناً و ما یقیناً هر دو یقیناً سیم بقراة نافع و یونی
 وزن بیت و یکم تفسیری در موضع و یقیناً ثانی وزن بیت
 دوم یقیناً دو گانه و ثالث ندارد وزن بین سیم و سیم
 یونی درج و مرمن و ثانی ندارد و جمیع آیات مستطوره که صورة
 الفاتحه اندیش کند که در سوره الفخاخ از این مواضع است
 و انجد در وزن نمی آید کلمات ثانی و ثانی و الفاتحه در براند
 مثل یقیناً و یقیناً و یقیناً و این دو یقیناً را تفسیر است
 یونی سوره موضع و رباعی و سوره و فرقان و الفاتحه و
 هشت موضع است یا زوجه از ان مسبق بقراة و یونی

ل
ط
ب
در اصل

و بعضی الجنتین خلاف است و بعضی نسبت کرده اند بمصطفی امام که
ما طیب لکم را صورة الف یا است و میانه هم رسلم و جاً امرو
و در اصل در مصحف ابی بکر و بعضی رسم کلمات با و را برین صو
به مصحف مکه نسبت کرده اند و علی بن یحیی که امام اینها نیست و
اعلم اکنون درین مصاحف که در میان مردم متداول است
هر چه برین طرز و طریق نوشته باشند که مذکور شد مستعرض
نباید شد و حال خود باید گذاشت چه موافق مصاحف امام است
و اگر چیزی مخالف باشد و توان مناسب یافتن بنوعی
که بقی شغلی روی نماید باز با تصحیح او رند و الا بگذرانند
تا بمال خود باشند **باب** **المقطع** و **المور**
اینجا باید راضی بود کردن ضرورت است از هر و ریات و در
مصاحف که در میان مردم است البتة استعجال باید کرد
و موافق مصحف امام یافتن بدانکه اصل در هر کلمه است
که شقطع و مفصل باشد و کلمه دیگر ضرا هم باشد و ضرا مفصل

درف الا آل مؤذنه که از جهت کثرت و در نازل منزله جز است
خود یعنی هر دو را یک کلمه داشته اند پس از امر وصول نشده اند
و الا یا و یا که حرف الف هر دو را در رسم انداخته اند یکی حرف
مانند خبر تا جابر بود اتصال ایشان بیا بعد و الا هر گاه که کلمه ثانی
ضمیمه متصل باشد مرفوع یا منصوب یا مجرور مثل قلت و قلنا و
و یکم و رسلا و رسنا و یثاقه و ایامکم و انتم سوکوها و الا انکم
حرف هجا باشد در اوایل سوره و الا هر کلمه که داخل یک جمله شود در
از حرف معاندان یک حرف باشد مثل باسم و باسمه و سه و سه
و کثیر و کثرت و انت و انت و یا تر رسید که فلقسوم و فلقسوم
و سوف و الا هر گاه که اول کلمه ثانی به حرف باشد و در اصل
و تحقیق از انصوری کرده باشند و او یا مانند مولود و
و الا ما استغفما نیز که در حرف جری باشد مثل تم و تم و تم و لم
و قیم و الام با ما را ان منصرفه مخففة با ما و ان مکرره مخففة
بالا مانند آتا اشتخت و آتا ذرا لا تقطعه و الا کالوهم و

و انتم سوکوها

بر قریب و گفتم که اصل قطع است تا معلوم شود که هر یک از کلمتین
 لفظی اند بر خود و قطع بر آن می توان کرد لکن در مصاحف امام
 جنان واقع شده / کلماتی چند که نظایر یکدیگرند بعضی موصولند
 و بعضی مقطوع پس با بار باشد ضبط و تمیز نقطه ها از موصول
 از برای آنکه در هر موصول نشاید وقف کردن الا بر کلمات
 و در هر مقطوع غایتی میسر است اگر خدا بد بر اول بایستد
 و اگر خدا بد بر دوم **فکر کنید** این ما را در لفظ
 البته موصول می باید نوشت که در مصاحف ایام موصولند
 تا اینها قریب و البقره و اینها یوسف و ریح و خلاف است در
 شعر اینها گنیم تصدیق و در آخر اینها ما شفعو ایمنی در
 موصول و در اینها ما مکنون اینها گنیم اینها گنیم
 بیشتر است و در باقی قرآن همه مقطوع است اکنون در
 مصاحف نیز همین طور سلوک باید کرد که در غیر مذکور است
 اگر نوشته باشد فها و الا مقطوع باید رفت و در مذکور است

مصاحف خط مشهور است

کلمه دو کانه را که در البقره و یوسف موصول باید نوشت و در
 دیگر مختصراً **فکر کنید** لفظ فیما در قرآن عظیم یازده کلمه مقطوع
 یکی با اتفاق مصاحف رده دیگر با خلاف اما آن یکی که با اتفاق
 مقطوع است نه ما اینها اینها در شعر اما آن ده دیگر که با خلاف
 است اول در البقره فی ما فعلت فی القیمین من معروف که در
 و دوم رسوم بسبب که فیما اینها در آمده و انعام چهارم
 در انعام پنجم فیما اینها در آمده و انعام ششم فیما اینها در آمده
 هفتم فیما اینها در آمده و هشتم و نهم ما در دو کانه در زمر و دهم
 ما لا تعلون در اذاعتف درین کانه اگر موصول و اگر قطع
 باشد راست است و در کتابت بعضی تصریح کرده است بخلاف
 در شعر اینها ما در معقله و سایر مواضع اختلاف اینها و الله اعلم
 و از جمله تصرفات بارده که است در موصول و در مصاحف کرده
 یکی دیگر آنکه در سوره الانفال فیما اخذتم را از موصول
 شریف خود مقطوع ساخته با وجود آنکه در بعضی معقله

و سایر کتب معتبره این نیست الله اعلم که از کدام کتاب بحول یا قول یا قبول
 ساخته باشد غایب یا فی الباطن باشد که در وی خلاف نیز باشد
 معنی دارد که کلمه موصول بخلاف از جمله مکرره قطع
ذکر آن لا جمیع آن لا در کلام الله تعالی است الا در کلمه آن
 اقول آن لا یقولوا در احواف و آن لا علی در قریه و آن لا الاله
 و آن لا اله الا انت در عرض انبیا خلاف است و آن لا تعبدوا ذکر
 بود و یس و آن لا تشرك در حج و آن لا تغفلوا در دخان و آن لا
 یشرکون در محنت و آن لا یدخلن در قریه پس با کلمه انبیا یازده باشد
 و در اینجا اگر نفون باشد **ذکر مین ما** من ما در قرآن عظیم
 موصول است یعنی نون نشسته اند و میم میم پیوسته الا سر کلمه
 فمن ما ملک در فاء اول کلمه من ما ملک در روم و عمار قنما
 در منافقین و درین کلمه وصل نیز دارد است و خلاف نیست
 در قطع مثال الله و مانند آن و لفظ عن البته موصول است
ذکر عن من و ان ما عن من در سقران در موضع است

و آن نیز قطع است عن من شیا در نور و عن من قول و غیر من
 مایک موضع قطع است عن ما بنوا عند در احواف و در بوقاق موصول
 مثل و الله بقاء فل عاتقون و آن ما نیز محنت و آن ما نیز شک
 در عدد قطع است و باقی موصول مثل اما خاف و این نیز
 مفتوح باشد البته موصول است مثل لا انما استقلت **ذکر فام**
 فام یستحی در موصول است و باقی در موصول قطع است
 القصص فان لم تغفلوا و آن لم مفتوح البته قطع است مثل
 لم یهد احد و آن در کف و قیمة موصول است آن یجمل و آن
 یجمل و باقی قطع است آن لن یقدر و آن لن یفصده **ذکر ان ما**
را ان ما ان ما تدر و در انعام قطع است و بوقاق موصول
 مثل انما یرقی و در نعل انما عند الله نیز در بعضی مصاحف قطع است
 اما وصل است و اکثر است و آن ما تدر و آن در حج و یمن
 قطع است و باقی موصول است اما علی لم فی ر و در سورة
 الانفال انما غنم نیز در بعضی مصاحف قطع است و از ر شده است

اما وصل اکثر است واضح و لواحقانی الارض در لقمین هیچ کس ترش
 نشده اند از شایع کبار و از من ایشان بر کله و آفتاب عدون حج
 و لقمین وصل این کلمه لازم می آید اما در بعضی از نسخ دیدیم که بقطع
 آن قایل شده اما نسبت یکی از کبریا نکرده و عمل بر وصل است
 و الله اعلم **ذکر شایع** ما البته مقطوع است **ذکر امین**
 ام من جبار موضع مقطوع است در نما ام من یکون در نما
 ام من است و در حج یعنی و الصلوات ام من تلقا و دعوت
 یعنی سوره فلق است ام قاتی اینها و باقی موصول است مثل من
 خلق السموات **ذکر ایس ما یس ما** لبس ما البته معتدل
 است و مجتنب فیس ما بیشتر و در قتل بس ما خلافت
 است و بسما اشتر و ابیما خلفت فی البتة موصولند کما
 من کل ما اتوه البتة مقطوع است و در کما رد و او کما
 دخلت اتمه و کما جاد اتمه و کما القی خلافت است و در
 اینها البتة موصول است مثل کما ارادوا **ذکر لکیلا**

ظ
 امین
 و کما جاد

لکیلا بخیر نژاد را ل عمران لکیلا یعلم من بعد علم در حج لکیلا
 یکون علیک حج در موضع ثانی از اب لکیلا تا سوار جدید
 موصولند و باقی مقطوع خواهد بود بر روی باشد خواه نه
 مثل کی لایکون دوته **ذکر یوم** یوم هجره بارز و
 در طول و یوم هم علی النار و در الذاریات مقطوع است و غیر
 آن دو موصول مثل حتی یلا قوا یومهم **ذکر فالح**
 قال در نما و معارج و مال در کف و در فالح مقطوع است
 در نما فالح و لار و در کف مال هذا الکتاب و در فالح
 مال هذا الرسول و در معارج فالح الذین همه مقطوع است **ذکر**
ویکانه و یکان و یکانه و یکان و لا یحین و لا یحین
 موصولند **ذکر و لا یحین** و لا یحین مقطوع است بقول
 جهود امام عبید روایت کرده که بدین شکل در مصحف امام دیدیم
 که و لا یحین موصول بود بدین شکل اما جمهور بر قطع آن صورت که مشهور
 است و عمل برین است و قطع است بجامه مشهور است **ذکر شایع**

کرمانی رحمه الله تصریح باین کرده و در ایضاح اندر باری و زائ
القرا و جامع القرائات رو باری نیز این نقل است و گفت
که ایشان تابع ابو الفضل اند و اگر بر او ثقة است و مطعنی
ندارد اما بسیاری از ثقات بوده اند که بقری بنفوذ شده اند
و تبع میسند غیثی که ابوالحسن ابن علی بن کثیر حافظ ابو عمر و ابن
سفر داشت با برال بر کم از برای سوری و ملتفتان به نیت حق فاطمه
ابو عمر و که تلمذ او سن این را قبول نمی کند و بر روش دلیل میگوید
و کمش مندا و الحق اجتنان تبع الله اعلم **فصل**

در ذکر هات تا نیش که بنام سوم اند و در مصاحف روزگار نیز
رعایه آن واجب است خامه از برای قراوه عامه که وقت او در عصر است
ذکر رحمت رحمت در هفت موضع بنام سوم است در
اول لکیر چون رفته و در اعراف آن رفته و در
رفته و در گانه علیکم و در بریم ذکر رحمت یک و در روم الی اثر
رفته الله و در زحف اعم یقینون رحمت یک و در تبریک غیر ما

یعنی **ذکر نعت** نعت یازده موضع بنام طول باید نوشت
که در مصاحف چنین است در البقره و از ذکر و نعت الله علیکم
از هم قوم و در عمران مجتنب و در مائده از ذکر و نعت الله و در زمر
بدلو نعت الله کفر و ان نعت الله علیکم و در غل و نعت
الله هم یکفرون و یقولون نعت الله علیکم و ان نعت الله
و در لقمن نه البقره نعت الله و در فاطر یا ایها الناس ذکر و نعت
الله و در الطور فذکر فانت بنعت یک یکا من **ذکر نعت**
نعت موضع بنام سوم است در انفال نعت است الا
و در فاطر است الا و لا یلین فلقن تجد لنت الله ولن تجد
لنت الله تحریلا و در فاطر نعت الله التي قد غلت فی عباده
ذکر امرات نعت موضع بنام سوم است امرات
در آل عمران و امرات الغریر در گانه در بریم و امرات
زعرور در قصص و امرات نوح در تحریم و امرات لوط
و امرات زمر و ضابطش است که امرات باز و حبش

ان بهام سوخت

نذکر باشد بنا سطور **نذکر کلت** بهر جا که در قرآن
عظیم ذکر کلت است غیر از کلت ربکا الحسین در اعراف اما کلت ربکا انعام
و وقت کلت ربکا در بقیع و عاف و وقت عظیم کلت ربکا در بقیع
بهتر با ربیع و اخرا خوانده اند و در مصاحف بنا و مطول هم
و هر جا که بجمع خوانده اند وقت او تا مقراست و از آنجا که از
خوانده اند وقت عام و حقه بنا مقراست و اگر در ثانی بپوشد
در مصاحف عراق به نوشته اند و حرف غافرا و مؤمن و طریق
گویند نیز در بعضی مصاحف به نوشته اما علی بنا است بنا بخود
مصاحف نوشته اند و الله اعلم **نذکر کلت** کلت کلت و
بنا و مطول نوشته اند در اعراف فجمع لفت الله و در نور
والی مسه ان لفت الله علیها **نذکر مصیبت** مصیبت
در کانه در جلد بنا و مطول نوشته اند و در قرت عین در
و شجرت الزقوم در دغان و بقیع الله خیر بود و قطره
الله در روم و حجت نعیم در واقع و انبت عمران و تحیم

اتی و حتی و بی و بهر بر وزن فعلی باشد یا فعلی و فعلی و فعلی
و فعلی و فعلی مثل تقوی و لغویا و السری و السری و السری
و سقیما و سقیمی و ذکر می و سیمیم و احدی و عینی و عینی و عینی
و اسری و کسالی و فزادی نقطه نزنند از برای آنکه نقطه را در آن
داخل نباشد و همچنین یا اتی که صور نمرات باشند مثل اولیک
و الملیک و خلایف و با یکم و الجانیث و کجا و بصائر و السرا
و البانی و اولیاکم و علی ارجاسا و من ابناکم و من و را و نسائکم
و اما یکم و القلاد و الملائین و ادیامهم و همچنین صور نمراتی که بعد از
اسم فاعل باشند خواست قلب از او و خواه از یا خواه منور خواست
مانند فاعلین و اللطائفین و القائین و فاعلین و قایما
و منها جاور و الفان و زن و النابون و الصامون و الصا
و فاعلین و فاعلین و فاعلین و فاعلین و فاعلین و فاعلین
طائر و السحون و مائدة و الباس از برای آنکه تحفیف این
نمرات بهرین بین است و یا را در آن مدخل نیست و هیچ

یا لای این نمرات بیار جوع نذر اند و بر سر مد متصل مده یکشد خرا
 سبب مد عمره باشد مثل مذکورات خواه ساکن باشد مثل دانه
 و خاصه و الصالین و انجا جوق و بر سر منفصل اگر کشند برون
 مخالف تا فرقا باشد و این هر دو امر استجابت و تبرک
 ان شناعی لازم نمی آید بخلاف سابق و همچنین نقطه ننند
 صور خرقی که از آن تحقیق برین بین باشد فقط غیر اوزان
 مذکوره یعنی باید از نیز می باشد که انجا نقطه توان نمودن
 تطمین و بیس و لیس و رسد و یومیند و حین ذوالی بارکم
 و ملان و ملان و ملائم فایز هات رست و مضامین است که عمر
 مکسر باشد مسوق با کسر و درین ضابطه داخل است ایکن نعم
 و عمل و ثانی منکوت و فصلت و انجا لحدی و انسا لثا رکوا
 و این در شر او این ذکر تم و انفاک الله در ریمه نمکانه غیر
 از برای آنکه تحقیق این نمرات را با ارفا لیس نیز می کشد و در غیر
 بغیر ازین نیت و دریاتی باب منزهت یک الف باید نوشتن

و بعد از بیس

از بر

و این هشت گانه در یوسف و جبار و مریم و یکی در قصص و ا
 و همچنین کلمه مضات هر جا که باشد و ذات مثل و ذات بصیحه و ذات
 الشکر و بذات الصدور را از اینهمه الملات و الفری و لات چنین نهاد
 و جیهات ذکانه و بهانه نشاند منوره را در سورة و الحکم
فصل در ذکر کلماتی دیگر که انرا در مصاحف بنام
 اند و در جمع و افراد ان اختلاف است در یوسف است ایسا
 و غیبت الجب هر دو در عنکبوت علیه است نیز بر و در سبأ
 و در قاطر علی بیت منه و در فصلت و ما تخرج من ثمرات و در
 مملات جالش صفر **خاتم** شش است بر و فصل الکلا
 در ذکر چیزی چند که کاتب مصحف را سزاوار است رعایت آنرا کردن
 کتاب مصحف باید که چند دقیقه را رعایت کند تا کتاب را
 منع باشد و از ضبط و قفل و امثال اینها باشد اول و دوم
 مدرا علامه سکون ننند که بغایت مکره است و سبب مثل
 بر سر الف و و ا و قالوا و یا و الیها علامه سکون ننویسد بلکه

بلکه جمیع محققان این فن گفت اند که حرف سواکن را معادل
 گذاشتن از برای آنکه تکرار از هر که داشت بر سکون دیگر
 فتح و ضم و کسره را از حرف خود دور نیندازند و از آن محل
 که می باید نهاد تجا و زنگشند و اگر حرف شلین یا سجا این بهم
 و اول ساکن باشد حرف اول را از علامه سکون عاری دارند
 و شده بر حرف دوم نهند مثل یدر کلمه المدة فا فیر به
 و علامه تم من المشکین و مدی الشقیین و من رتیم و در سون
 مسفرب علامه فتحه و تنزین که این زمان درین خط که در
 میان مانند اول است و دو فتحه است بر سر الف نهند در حرفی
 که بیش از وی است مثل احد و ابد و اگر کاهجین فرموده اند
 در تصانیف درین باب کرده و در مثل مدی و عری و سنی
 نمیباشند اگر فرامند و فتحه بر سر نهند و اگر فرامند بر مثل
 و بسیار دقیقه هست که بر حسب فرموده اکابر جای میاید
 آورد و کما به مصحف مثل آنکه الفان که از ایضا تصور کرده اند

از پیش ذکر کرده و پیشتر که از وی سرعین نمادند تا قایم مقام خود
 باشد مثل اندر تم و اوله ان لنا و اعرف و اوله اما
 در تحقیف یا عاید شد و شلین و سیر و الیوب و اللادما
 و فیه و فزی و استمری نقطه ان روا باشد و همچنین عراقی
 که در وجهی از وجهه تحقیف یا منفلیه شوند مثل سترنگ و
 استکم و من شاطی و کل امری و لیستهم بهم و همچنین من لقا
 نفسی و بلغائی و در روم را و من و رای و جاسدینای و
 القری و من انی اللیل و من بنا المسلمین و همچنین اسرار و
 خالین و خالین از برای آنکه صوره نهند درین اشیاء
 است و این که می بینی صوره یا است و در الفان که منفلیه
 یا باشد شلین و رمی و رمی و الزنی و ایله و سیدیم و المدی
 و مدی و منی و دیشی و سبق و یمنی و غیر باشند از برای آنکه
 در بعضی احوال متقلب میباشند مثل لمدینا که در ماست
 و سنی و لمدینا و اتینا که با لوق و همچنین تلاش و زید فیه که خود

میان اهل عدد واقع نشد این ضبط اسان تر باشد و ضبط ان
 مستوفی گفته ایم در نظم الجواهر اگر کسی خواهد از آنجا کشف کند و الله اعلم
فصل دوم در مدح معنی سخن که از قول عثمان مرویش
 و با خبر حلاله رفته بود این زمان میل است که در وی شروع کنیم مشغول
 که چون مصحف را تمام کردند پیش عثمان بردند و در آن نگاه کردند
 ایستاد و اجازت دادی بر طحطا بن قیس العبر با السنها یعنی نیکو کردید
 کتابت مصحف را و در آن خطای و غلطی بی نیستم زود باشد که بر بان
 اثر از بان خود است از نزد حذاق صنعت مثل مافدا بود
 و غیر از شد عثمان و عثمان این را سر برآید گفته اند یکی آنکه
 این خبر از عثمان بصورت بیرون از دو جهت یکی آنکه با و در تعلیم
 در اسناد و اضطراب در الفاظش رسالت از برای آنکه
 بجهت این معرکه و از سماع نکردند و او را نیوندیدند و دیگر آنکه
 ظاهر الفاظش نمی می کند و در او از عثمان از برای آنکه مستلزم
 طعن است بروی حاشا با و جود دین و امانت و شدة و جهاد

وی در بزل و نصیحت و صلاح اتمین ممکن و مناسب باشد که شوا
 امر مصحف شود از جهت ارتفاع اختلاف میان ایشان بعد از آن
 لحظی در آنجا بنید و تولی تفسیر از یکس گذارد که بعد از وی باید از آنجا
 که شکی نیست که او را مرتبه او سایر صحابه که کتابت مصحف می کردند
 نخواهد بود مثل این سخن را نشاید قایل شدن و اعتقاد کردن
 و حاشا که او خطای بنید و از برای قرار بگذارند تا بر این ابرار
 راست کنند و هم آنکه بر تقدیر تسلیم کرد این سخن گفته باشند سخن
 از الفاظ مشکی است همچنانکه معنی خطا مشغول است معنی
 و اشاره نیز مشغول است شاید که معنی ایما باشد و طین معنی اشاره
 است که سخن گویند بر وجهی که بعضی فهم کند و بعضی نه چنانچه
 قصص آن و بعضی که در میان بان بدست جماعتی گرفتار شد و میان
 تمیم و بکر مداده بود و این قوم که تمیمی را گرفته بودند در از قبیل
 بکر بودند نه از قبیل او را بخیل خود بردند و بر سر بند آوردند
 می کردند و آنکه بر سر قیس مأخوذ و زود غارة کشتن آن ماهر شد

بود و پیش بر رقع نوشت و بقوم خود فرستاد و آن دو بیت شمل
 برین بود چنانچه مضمون آنرا قبیل او فهم کنند و دیگر آن بیتش
 اینست **شعر** خلوا عن المناقاة الحراء و انشيدوا
 العدد الذی فی جنابی ظهر و تقع ان الذیاب قد اخفرت
 بر آنها و الناس کلم بکرا اذا شیعرا معنی پیشا دل است که را
 کیند ماده شتر سرخ را و بر شید شتر حکم عاده جور کرده معنی
 کشیده که بر اطراف است و آنرا تاشیر جال و انقال باشد
 و معنی پیش دوم آنکه بدستی که کارها را می سازد و پیشتر شده است
 و دیان الود که شنه و محرم دم قبیل بگردید که گاه که می شوند این
 درین در پیش کن کرده است یعنی ایما و اشاره کرده است
 بقوم خود بنوعی که ایشان کلام او را دریابند و مراد از او
 کردن شتر ماده سرخ و بر شتر صفت نشین است که از زمین
 با سون بر خیزند و بر کوه روید که دشمنان را دم و در پای و غلبه بر
 والوده و بر شتر شده است یعنی قوه گرفتن اند و تمام می باید

که دشمن شما قبیل بگردید پس بلکه هر دم که می شوند و بر اموال و اسباب
 و رجال قوه گیرند شمل قبیل بگردید و زیاده نیز هر ابروم بر بقدر
 تسلیم که کن معنی خطا باشد و دشمنان حکماتی جدا است که در
 واقع است و اگر از انضباط خط بخوانید کن باشد اما بر کبر خود
 و استنادان بر شیده نخواهد بود که از انضباط خط نمی باید خواند
 شمل خرا و الطالین و لا و مسخرا را باقی تلفظ کنید بعد
 چنانچه در رسم است معنی فاسد گردد و همچنین خرا و او باید و

اد ۱۱۱ از بخت و بایید که اگر کلمه
 ۱۱۱ از بخت و ۱۱۱ و منو است

والله اعلم بالصواب
 تمت الرسالة المسمیة من قبل
 فی رسم ارف القرآن مضمون القی
 والعقید و سرد الطالین
 عشره حریم المرام سبعین
 و تحاة من الهمة البیة
 علیه الف الملوحة و العلم
 والقیمة و الله و الله
 الطاهر

